



Συλλογή της Νομολογίας

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
GIOVANNI PITRUZZELLA
της 14ης Ιουλίου 2022¹

Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-439/20 P και C-441/20 P

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
κατά
Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd
(C-439/20 P)
και
Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
κατά
Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd
(C-441/20 P),

«Αίτηση αναιρέσεως – Ντάμπινγκ – Επιδοτήσεις – Εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων τους (κυψελών) καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας – Κανονισμός (ΕΕ) 2016/1036 – Άρθρο 8, παράγραφοι 1, 9 και 10, και άρθρο 10, παράγραφος 5 – Κανονισμός (ΕΕ) 2016/1037 – Άρθρο 13, παράγραφοι 1, 9 και 10, και άρθρο 16, παράγραφος 5 – Παραβίαση αναληφθείσας υποχρεώσεως – Συνέπειες της ανακλήσεως της αποδοχής αναλήψεως υποχρεώσεως – Εκτελεστικοί κανονισμοί (ΕΕ) 1238/2013 και 1239/2013 – Παραδεκτό ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/2146 – Ακύρωση τιμολογίων αναλήψεως υποχρεώσεως»

1. Μετά την ανάκληση από την Επιτροπή της αποδοχής αναλήψεως υποχρεώσεως λόγω παραβιάσεως της εν λόγω υποχρεώσεως από τον παραγωγό-εξαγωγέα που την ανέλαβε, οι επιβληθέντες οριστικοί δασμοί αντιντάμπινγκ και αντισταθμιστικοί δασμοί εφαρμόζονται στις εισαγωγές οι οποίες αντιστοιχούν στην αναληφθείσα υποχρέωση που παραβιάστηκε και οι οποίες πραγματοποιήθηκαν από τον χρόνο επιβολής των δασμών αυτών ή μόνο στις εισαγωγές που είναι μεταγενέστερες της ανακλήσεως της αναλήψεως υποχρεώσεως; Στο πλαίσιο αυτό, μπορεί η Επιτροπή να ακυρώσει τα τιμολόγια των εισαγωγών οι οποίες αντιστοιχούν στην αναληφθείσα υποχρέωση που παραβιάστηκε και να διατάξει τις εθνικές αρχές να εισπράξουν τους οριστικούς δασμούς για τις εισαγωγές αυτές;

2. Αυτά είναι, κατ' ουσίαν, τα κύρια ερωτήματα που τίθενται στις υπό κρίση συνεκδικαζόμενες υποθέσεις σε σχέση με δύο αναιρέσεις που άσκησαν αντιστοίχως η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην υπόθεση C-439/20 και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση C-441/20 P² (στο

¹ Γλώσσα του πρωτοτύπου: η ιταλική.

² Με απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Ιανουαρίου 2021 αποφασίστηκε η συνεκδίκαση των δύο υποθέσεων.

εξής, από κοινού: θεσμικά όργανα), με τις οποίες ζητούν την αναίρεση της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 8ης Ιουλίου 2020, Jiangsu Seraphim Solar System κατά Επιτροπής (T-110/17, EU:T:2020:315, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), η οποία δέχθηκε την προσφυγή της εταιρίας Jiangsu Seraphim Solar System Co Ltd (στο εξής: Jiangsu) με αίτημα τη μερική ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2016/2146³ (στο εξής: επίμαχος κανονισμός), κατά το μέρος που την αφορούσε.

I. Το νομικό πλαίσιο

3. Κατά τον χρόνο εκδόσεως του επίμαχου κανονισμού, η λήψη μέτρων αντιντάμπινγκ από την Ένωση ρυθμιζόταν από τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁴ (στο εξής: βασικός κανονισμός αντιντάμπινγκ).

4. Οι παράγραφοι 1, 9 και 10 του άρθρου 8 του εν λόγω κανονισμού, που φέρει τον τίτλο «Αναλήψεις υποχρεώσεων», όριζαν τα εξής:

«1. Υπό την προϋπόθεση ότι έχει εξαχθεί προσωρινό συμπέρασμα το οποίο επιβεβαιώνει την ύπαρξη ντάμπινγκ και την εξ αυτού πρόκληση ζημίας, η Επιτροπή μπορεί, σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 15 παράγραφος 2, να αποδεχθεί ικανοποιητική οικειοθελή ανάληψη υποχρεώσεων που προσφέρει εξαγωγέας για να αναθεωρήσει τις τιμές του ή να παύσει τις εξαγωγές του σε τιμές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, αν διαπιστωθεί ότι αυτή η ανάληψη υποχρεώσεων εξουδετερώνει τις ζημιογόνες επιπτώσεις του ντάμπινγκ.

Στην περίπτωση αυτή και στον βαθμό που ισχύουν οι αναλήψεις υποχρεώσεων, οι προσωρινοί δασμοί που έχει επιβάλει η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, ή οι οριστικοί δασμοί που έχουν επιβληθεί σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 4, κατά περίπτωση, δεν εφαρμόζονται στις αντίστοιχες εισαγωγές του εν λόγω προϊόντος που κατασκευάζεται από τις εταιρείες οι οποίες αναφέρονται στην απόφαση της Επιτροπής για την αποδοχή των αναλήψεων υποχρεώσεων, όπως αυτή έχει τροποποιηθεί στη συνέχεια [...].

9. Σε περίπτωση παραβίασης ή ανάκλησης μιας ανάληψης υποχρέωσης από οποιοδήποτε μέρος έχει αναλάβει υποχρεώσεις ή σε περίπτωση ανάκλησης της αποδοχής της ανάληψης υποχρέωσης από την Επιτροπή, η αποδοχή της ανάληψης υποχρέωσης ανακαλείται με απόφαση της Επιτροπής ή με κανονισμό της Επιτροπής, κατά περίπτωση, και ο προσωρινός δασμός που έχει επιβληθεί από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 7 ή ο οριστικός δασμός που έχει επιβληθεί σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 4, εφαρμόζονται αυτομάτως, υπό τον όρο ότι ο οικείος εξαγωγέας είχε την ευκαιρία να υποβάλει τις παρατηρήσεις του, εκτός αν ο ίδιος ανακάλεσε την ανάληψη υποχρέωσης. [...]

10. Επιτρέπεται η επιβολή προσωρινού δασμού δυνάμει του άρθρου 7 με βάση τα καλύτερα διαθέσιμα στοιχεία, όταν υπάρχουν λόγοι να πιστευτεί ότι δεδομένη ανάληψη υποχρέωσης έχει

³ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/2146 της Επιτροπής, της 7ης Δεκεμβρίου 2016, για την ανάκληση της αποδοχής ανάληψης υποχρέωσης για δύο παραγωγούς-εξαγωγείς σύμφωνα με την εκτελεστική απόφαση 2013/707/ΕΕ για τη βεβαίωση της αποδοχής ανάληψης υποχρέωσης που προτάθηκε στο πλαίσιο των διαδικασιών αντιντάμπινγκ και κατά των επιδοτήσεων όσον αφορά τις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων (δηλαδή κυψελών) καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας κατά την περίοδο εφαρμογής των οριστικών μέτρων (ΕΕ 2016, L 333, σ. 4).

⁴ ΕΕ 2016, L 176, σ. 21.

παραβιάσσει ή, σε περιπτώσεις παραβίασης ή ανάκλησης μιας ανάληψης υποχρέωσης, όταν δεν έχει ολοκληρωθεί η έρευνα που οδήγησε στην ανάληψη υποχρέωσης.»

5. Η παράγραφος 5 του άρθρου 10 του αυτού κανονισμού, με τίτλο «Αναδρομική ισχύς», όριζε τα εξής:

«Σε περιπτώσεις παραβίασης ή ανάκλησης μιας ανάληψης υποχρέωσης, είναι δυνατόν να επιβάλλονται οριστικοί δασμοί ως προς προϊόντα που ετέθησαν σε ελεύθερη κυκλοφορία το πολύ 90 ημέρες πριν από την έναρξη ισχύος των προσωρινών μέτρων, υπό την προϋπόθεση ότι οι εισαγωγές καταγράφηκαν συμφώνως προς το άρθρο 14, παράγραφος 5, και ότι κάθε τέτοια εκτίμηση με αναδρομικό αποτέλεσμα δεν επιτρέπεται να αφορά τις εισαγωγές προϊόντων που ετέθησαν σε κατανάλωση πριν από την παραβίαση ή την ανάκληση της ανάληψης υποχρέωσης.»

6. Κατά τον χρόνο εκδόσεως του επίμαχου κανονισμού, η λήψη μέτρων κατά των επιδοτήσεων από την Ένωση ρυθμιζόταν από τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/1037 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁵ (στο εξής: βασικός κανονισμός κατά των επιδοτήσεων).

7. Ο βασικός κανονισμός κατά των επιδοτήσεων περιέχει διατάξεις σχετικά με τις αναλήψεις υποχρεώσεων και την αναδρομική ισχύ, οι οποίες έχουν διατύπωση κατ' ουσίαν πανομοιότυπη με τις αντίστοιχες διατάξεις του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ. Ειδικότερα, το άρθρο 13, παράγραφος 1, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, παράγραφος 9 και παράγραφος 10, και το άρθρο 16, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων αντιστοιχούν, κατ' ουσίαν, στο άρθρο 8, παράγραφος 1, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, παράγραφοι 9 και 10, και στο άρθρο 10, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ (στο εξής, οι δύο κανονισμοί θα αναφέρονται από κοινού ως «βασικοί κανονισμοί»)⁶.

II. Τα πραγματικά περιστατικά και ο επίμαχος κανονισμός

8. Η Jiangsu είναι εταιρία που κατασκευάζει φωτοβολταϊκές συστοιχίες κρυσταλλικού πυριτίου στην Κίνα και τις εξάγει στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

9. Μετά την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων (κυψελών και πλακιδίων) καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (στο εξής: επίμαχα προϊόντα)⁷ με την απόφαση 2013/423/ΕΕ της 2ας Αυγούστου 2013⁸, η Επιτροπή δέχθηκε την πρόταση αναλήψεως

⁵ ΕΕ 2016, L 176, σ. 55.

⁶ Επιπλέον, οι κρίσιμες διατάξεις των βασικών κανονισμών είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυπες με εκείνες που περιέχονται, αντιστοίχως, στον κανονισμό (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009, L 343, σ. 51, και διορθωτικό ΕΕ 2016, L 44, σ. 20), ο οποίος ίσχυε κατά την ημερομηνία επιβολής των επίμαχων δασμών αντιντάμπινγκ, και στον κανονισμό (ΕΚ) 597/2009 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουνίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009, L 188, σ. 93), ο οποίος ίσχυε κατά την ημερομηνία επιβολής των επίμαχων αντισταθμιστικών δασμών. Κατά συνέπεια, για την εξέταση των υπό κρίση αιτήσεων αναιρέσεως, όπως και στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, θα γίνεται παραπομπή στους βασικούς κανονισμούς, εκτός αν οι κανονισμοί 1225/2009 και 597/2009 αποκλίνουν από αυτούς ή αν το απαιτούν τα συμφραζόμενα.

⁷ Βλ. παραπομπές στη σκέψη 2 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

⁸ Απόφαση 2013/423/Ε, της 2ας Αυγούστου 2013, για την αποδοχή ανάληψης υποχρέωσης που προτάθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων (π.χ. κυψέλες και πλακίδια) καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2013, L 209, σ. 26).

υποχρέωσης ως προς την τιμή (στο εξής: ανάληψη υποχρέωσης) που υπέβαλε το εμπορικό επιμελητήριο της Κίνας για την εισαγωγή και εξαγωγή μηχανημάτων και ηλεκτρονικών προϊόντων για λογαριασμό, μεταξύ άλλων, της Jiangsu.

10. Στις 2 Δεκεμβρίου 2013, το Συμβούλιο εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1238/2013⁹, με τον οποίο επιβλήθηκε οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές των επίμαχων προϊόντων από την Κίνα. Την ίδια ημέρα, το Συμβούλιο εξέδωσε επίσης τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1239/2013¹⁰, με τον οποίο επιβλήθηκε οριστικός αντισταθμιστικός δασμός στις εισαγωγές των προϊόντων αυτών.

11. Το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο β', του εκτελεστικού κανονισμού 1238/2013 και το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', του εκτελεστικού κανονισμού 1239/2013 προβλέπουν, με πανομοιότυπη διατύπωση, τα εξής:

«2. Τελωνειακή οφειλή γεννάται κατά την αποδοχή της διασάφησης για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία:

[...]

β) όταν η Επιτροπή ανακαλέσει την αποδοχή της ανάληψης υποχρέωσης [σύμφωνα με τους βασικούς κανονισμούς]¹¹ με κανονισμό ή απόφαση που αναφέρεται σε συγκεκριμένες συναλλαγές και χαρακτηρίζει άκυρα τα σχετικά τιμολόγια ανάληψης υποχρέωσης.»

12. Με την εκτελεστική απόφαση 2013/707/ΕΕ της 4ης Δεκεμβρίου 2013¹², η Επιτροπή επιβεβαίωσε την αποδοχή της αναλήψεως υποχρέωσης που προτάθηκε από τους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς.

13. Δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού 1238/2013 και του άρθρου 2, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού 1239/2013, οι εισαγωγές τις οποίες αφορά η ανάληψη υποχρέωσης και εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της εκτελεστικής απόφασης 2013/707/ΕΕ απαλλάσσονται από τους δασμούς αντιντάμπινγκ και τους αντισταθμιστικούς δασμούς που επιβάλλουν οι κανονισμοί αυτοί.

14. Έχοντας όμως διαπιστώσει εν συνεχεία την εκ μέρους της Jiangsu παραβίαση της αναληφθείσας υποχρέωσης, η Επιτροπή εξέδωσε τον επίμαχο κανονισμό. Με το άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού, η Επιτροπή ανακάλεσε την αποδοχή της αναλήψεως υποχρέωσης, μεταξύ άλλων, για την Jiangsu. Με το άρθρο 2 του ίδιου κανονισμού, η Επιτροπή αφενός, στην παράγραφο 1, ακύρωσε τα τιμολόγια αναλήψεως υποχρέωσης που απαριθμούνται στο παράρτημα 1 του αυτού κανονισμού και, αφετέρου, στην παράγραφο 2, αποφάσισε να «εισπράττονται οι δασμοί αντιντάμπινγκ και οι αντισταθμιστικοί δασμοί που οφείλονται κατά

⁹ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1238/2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών τους στοιχείων (π.χ. κυψελών), καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2013, L 325, σ. 1).

¹⁰ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1239/2013, για την επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού σχετικά με τις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων (π.χ. κυψέλες) καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2013, L 325, σ. 66).

¹¹ Βλ. υποσημείωση 6 των παρούσων προτάσεων.

¹² Εκτελεστική απόφαση 2013/707/ΕΕ της 4ης Δεκεμβρίου 2013, για τη βεβαίωση της αποδοχής ανάληψης υποχρέωσης που προτάθηκε στο πλαίσιο των διαδικασιών αντιντάμπινγκ και κατά των επιδοτήσεων όσον αφορά τις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων (δηλαδή κυψελών) καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας κατά την περίοδο εφαρμογής των οριστικών μέτρων (ΕΕ 2013, L 325, σ. 214).

την αποδοχή της τελωνειακής διασάφησης για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού [...] 1238/2013 και του άρθρου 2 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού [...] 1239/2013».

III. Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

15. Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 18 Φεβρουαρίου 2017, η Jiangsu άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση του άρθρου 2 του επίμαχου κανονισμού. Η προσφυγή αυτή στηριζόταν σε έναν και μοναδικό λόγο ακυρώσεως, ο οποίος αντλούνταν από παράβαση πλειόνων διατάξεων των βασικών κανονισμών και βασιζόταν σε ένσταση ελλείψεως νομιμότητας, προβαλλόμενη βάσει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ, κατά του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 1238/2013 και του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 1239/2013.

16. Με τις σκέψεις 28 έως 64 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο κατ' αρχάς απέρριψε τις ενστάσεις που προέβαλε η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από το Συμβούλιο, σχετικά με το παραδεκτό της προσφυγής και το παραδεκτό της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας.

17. Εν συνεχεία, με τις σκέψεις 65 έως 160 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε επί της ουσίας τον μοναδικό λόγο ακυρώσεως και την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας που προέβαλε η Jiangsu και, ως εκ τούτου, ακύρωσε το άρθρο 2 του επίμαχου κανονισμού κατά το μέρος που αφορούσε την Jiangsu.

IV. Τα αιτήματα των διαδίκων

18. Με την αίτηση αναιρέσεως στην υπόθεση C-439/20 P, η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από το Συμβούλιο, ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, να κρίνει απαράδεκτη ή, επικουρικός, να απορρίψει την προσφυγή και να καταδικάσει την Jiangsu Seraphim στα δικαστικά έξοδα.

19. Με την αίτηση αναιρέσεως στην υπόθεση C-441/20 P, το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, να απορρίψει την προσφυγή και να καταδικάσει την Jiangsu Seraphim στα δικαστικά έξοδα ή, επικουρικός, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο και να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα στα οποία το ίδιο υποβλήθηκε τόσο πρωτοδίκως όσο και στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας.

20. Η Jiangsu ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει τις αιτήσεις αναιρέσεως και να καταδικάσει την Επιτροπή και το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

V. Ανάλυση των αιτήσεων αναιρέσεως

21. Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως στην υπόθεση C-439/20 P, η Επιτροπή προβάλλει τέσσερις λόγους αναιρέσεως. Οι λόγοι αυτοί συμπίπτουν, σε μεγάλο βαθμό, με τους δύο λόγους που προβάλλει το Συμβούλιο προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως στην υπόθεση C-441/20 P. Επομένως, οι δύο αιτήσεις αναιρέσεως πρέπει να εξεταστούν από κοινού.

A. Επί των πρώτων λόγων αναιρέσεως, σχετικά με το παραδεκτό

22. Με τους πρώτους λόγους αναιρέσεως, τα θεσμικά όργανα υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εξέταση του παραδεκτού της προσφυγής της Jiangsu (πρώτο σκέλος) και κατά την εξέταση του παραδεκτού και της λυσιτέλειας της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας που προέβαλε η Jiangsu (δεύτερο σκέλος).

1. Επί του πρώτου σκέλους των πρώτων λόγων αναιρέσεως, που αφορούν την ενεργητική νομιμοποίηση και το έννομο συμφέρον της Jiangsu

23. Με το πρώτο σκέλος των πρώτων λόγων αναιρέσεως, τα θεσμικά όργανα αμφισβητούν την ανάλυση του Γενικού Δικαστηρίου όσον αφορά την ενεργητική νομιμοποίηση και το έννομο συμφέρον της Jiangsu σε σχέση με την προσβληθείσα διάταξη του επίμαχου κανονισμού, δηλαδή το άρθρο 2.

α) Επί του άμεσου επηρεασμού

24. Τα θεσμικά όργανα προσάπτουν, κατ' αρχάς, στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο στις σκέψεις 37, 38, 44 και 45 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, κρίνοντας ότι η προσβληθείσα διάταξη του επίμαχου κανονισμού αφορούσε άμεσα την Jiangsu, κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Τα θεσμικά όργανα επισημαίνουν ότι οι τελωνειακές διασαφήσεις για τα προϊόντα για τα οποία τα τιμολόγια ακυρώθηκαν με τον εν λόγω κανονισμό δεν υποβλήθηκαν από την Jiangsu, ως παραγωγό-εξαγωγέα, αλλά από τη συνδεδεμένη εταιρία εισαγωγής Seraphim Solar System GmbH. Κατά συνέπεια, η δεύτερη αυτή εταιρία, και όχι η Jiangsu, πρέπει να καταβάλει τους δασμούς αντιντάμπινγκ και τους αντισταθμιστικούς δασμούς που οφείλονται λόγω της ακυρώσεως των εκδοθέντων από την Jiangsu τιμολογίων. Η γένεση μιας τέτοιας τελωνειακής οφειλής θα συνιστούσε μεταβολή της νομικής καταστάσεως που απορρέει από το άρθρο 2 του επίμαχου κανονισμού. Επομένως, η νομική κατάσταση της Jiangsu, ως παραγωγού-εξαγωγέα, δεν μεταβλήθηκε με το άρθρο 2 του επίμαχου κανονισμού και, ως εκ τούτου, η εν λόγω διάταξη δεν την αφορά άμεσα κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

25. Συναφώς, κατά πάγια νομολογία, η προβλεπόμενη στο άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ προϋπόθεση ότι το μέτρο το οποίο προσβάλλεται με προσφυγή πρέπει να αφορά άμεσα το ενδιαφερόμενο φυσικό ή νομικό πρόσωπο απαιτεί να συντρέχουν σωρευτικώς δύο όροι, δηλαδή, αφενός, το προσβαλλόμενο μέτρο να παράγει άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής καταστάσεως του προσώπου αυτού και, αφετέρου, να μην καταλείπει καμία εξουσία εκτιμήσεως στους αποδέκτες του μέτρου, οι οποίοι είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή του, δεδομένου ότι η εφαρμογή αυτή έχει καθαρά αυτόματο χαρακτήρα και απορρέει αποκλειστικά από την κανονιστική ρύθμιση της Ένωσης, χωρίς εφαρμογή άλλων παρεμβαλλόμενων κανόνων¹³.

26. Εν προκειμένω, η Jiangsu προσέβαλε το άρθρο 2 του επίμαχου κανονισμού στο σύνολό του. Όπως προκύπτει από το σημείο 14 των παρουσών προτάσεων και όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 44 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, με την παράγραφο 1 του εν λόγω άρθρου 2 η Επιτροπή ακύρωσε, μεταξύ άλλων, τα τιμολόγια αναλήψεως υποχρεώσεων που είχε εκδώσει η Jiangsu για έναν αριθμό συγκεκριμένων συναλλαγών και, με την παράγραφο 2, διέταξε την είσπραξη των οριστικών δασμών που οφείλονταν για τις συναλλαγές αυτές. Με τη σκέψη

¹³ Βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2019, Συμβούλιο κατά Growth Energy και Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, σκέψη 69 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

αυτή της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, κατά τον τρόπο αυτόν, οι προσβληθείσες από την Jiangsu διατάξεις είχαν παραγάγει άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής καταστάσεώς της.

27. Συναφώς, φρονώ ότι ένα μέτρο ακυρώσεως τιμολογίων τα οποία εξέδωσε ένα πρόσωπο είναι ικανό να έχει άμεσα αποτελέσματα για τη νομική του κατάσταση. Συγκεκριμένα, το μέτρο ακυρώσεως των τιμολογίων επηρεάζει τη συμβατική σχέση που αφορά τις συγκεκριμένες συναλλαγές για τις οποίες εκδόθηκαν τα ακυρωθέντα τιμολόγια, εν προκειμένω τη σχέση μεταξύ της Jiangsu και του εισαγωγέα, και ενδέχεται επίσης να επηρεάσει τη σχέση μεταξύ του εκδότη των τιμολογίων και των φορολογικών αρχών¹⁴. Κατά συνέπεια, τα θεσμικά όργανα δεν μπορούν, κατά τη γνώμη μου, να υποστηρίξουν βασίμως ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι το άρθρο 2 του επίμαχου κανονισμού αφορούσε άμεσα την Jiangsu, τουλάχιστον όσον αφορά την παράγραφο 1.

28. Όσον αφορά την παράγραφο 2, είναι αληθές, όπως υποστηρίζουν τα θεσμικά όργανα, ότι η τελωνειακή οφειλή που προέκυψε κατόπιν της ακυρώσεως των τιμολογίων γεννήθηκε έναντι του εισαγωγέα, δηλαδή της εταιρίας Seraphim Solar System GmbH, προσώπου νομικώς διακριτού από την Jiangsu, καίτοι συνδεδεμένου με αυτή. Στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως, ωστόσο, το γεγονός αυτό δεν μπορεί, κατά τη γνώμη μου, να καταστήσει απαράδεκτη την προσφυγή της Jiangsu λόγω ελλείψεως άμεσου επηρεασμού.

29. Συγκεκριμένα, κατ' αρχάς, η γένεση της τελωνειακής οφειλής αποτελεί άμεση και ευθεία συνέπεια της ακυρώσεως των επίμαχων τιμολογίων, ακύρωση η οποία, όπως προκύπτει από τον επίμαχο κανονισμό αυτόν καθεαυτόν¹⁵, αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για τη γένεση της εν λόγω οφειλής. Η ακύρωση των τιμολογίων για τις σχετικές με την ανάληψη υποχρέωσης συναλλαγές και η γένεση της τελωνειακής οφειλής σε σχέση με τις εν λόγω πράξεις αποτελούν, επομένως, αποτελέσματα που συνδέονται στενά με το ίδιο μέτρο, οπότε ο διαχωρισμός τους θα ήταν τεχνητός. Ακόμη, οι τελωνειακές οφειλές αφορούν ακριβώς τις συγκεκριμένες συναλλαγές που αποτέλεσαν αντικείμενο των τιμολογίων, οπότε επηρεάζουν κατ' ανάγκη τις ως άνω πράξεις, στις οποίες η Jiangsu είναι συμβαλλόμενο μέρος, και επομένως τη νομική της κατάσταση.

30. Από τα προεκτεθέντα προκύπτει κατά τη γνώμη μου ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν τα θεσμικά όργανα, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι το άρθρο 2 του επίμαχου κανονισμού αφορούσε άμεσα την Jiangsu.

β) Επί του εννόμου συμφέροντος

31. Επικουρικώς, τα θεσμικά όργανα υποστηρίζουν ότι η εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου ανάλυση σχετικά με το έννομο συμφέρον της Jiangsu να προσβάλει το άρθρο 2 του επίμαχου κανονισμού πάσχει πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο.

32. Συναφώς, στη σκέψη 47 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι η νομολογία δέχεται εμμέσως πλην σαφώς το παραδεκτό της προσφυγής παραγωγού-εξαγωγέα κατά των πράξεων με τις οποίες ανακλήθηκε η αποδοχή αναλήψεως υποχρέωσης και επιβλήθηκε οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ στα προϊόντα που παράγει και

¹⁴ Ως παραδείγματα υποθέσεων ενώπιον των δικαστηρίων της Ένωσης που αφορούν ζητήματα σχετικά με την ακύρωση τιμολογίων, βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Οκτωβρίου 2021, Wilo Salmson France (C-80/20, EU:C:2021:870) ή απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Οκτωβρίου 2014, Spraylat κατά ΕΟΧΠ (T-177/12, EU:T:2014:849, ιδίως σκέψη 21).

¹⁵ Βλ., αιτιολογική σκέψη 32 και, a contrario, τελευταία περίοδο της αιτιολογικής σκέψεως 33 του επίμαχου κανονισμού.

εξάγει στην αγορά της Ένωσης¹⁶. Εξ αυτού το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε ότι, σε παρόμοιες περιπτώσεις, πρέπει να θεωρείται ότι ο παραγωγός-εξαγωγέας παραδεκτώς βάλλει κατά της επιβολής του εν λόγω δασμού στα προϊόντα που έχει εξαγάγει και των οποίων τα τιμολόγια αναλήψεως υποχρέωσης ακυρώθηκαν από την Επιτροπή. Στη σκέψη 48 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε επίσης ότι οι προσβληθείσες διατάξεις, στο μέτρο που συμβάλλουν στην αύξηση της τιμής των προϊόντων της Jiangsu κατά την εισαγωγή, έχουν αρνητικές συνέπειες στις εμπορικές της σχέσεις με τον εισαγωγέα των εν λόγω προϊόντων, συνέπειες δυνάμενες να αρθούν σε περίπτωση ευδοκιμήσεως της προσφυγής.

33. Τα θεσμικά όργανα υποστηρίζουν ότι η ανάλυση αυτή πάσχει πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο. Οι εκτιμήσεις που εκτίθενται στη σκέψη 47 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως είναι αλυσιτελείς στο μέτρο που αφορούν την ενεργητική νομιμοποίηση και στηρίζονται σε εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Επιπλέον, η παραπομπή σε κατ' αναλογία εφαρμοστέα νομολογία που γίνεται στη σκέψη αυτή είναι εσφαλμένη, δεδομένου ότι η εν λόγω νομολογία δεν αφορά περίπτωση όπως αυτή της υπό κρίση υποθέσεως. Στη σκέψη 48 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αντιθέτως προς τη νομολογία, η έννοια του εννόμου συμφέροντος ερμηνεύεται ως εάν αρκούσε να αποδειχθεί η ύπαρξη απλού οικονομικού πλεονεκτήματος απορρέοντος από την ευδοκίμηση της προσφυγής, ενώ είναι αναγκαία η μεταβολή της νομικής καταστάσεως του εκάστοτε προσφεύγοντος. Η Jiangsu αμφισβητεί τα επιχειρήματα των θεσμικών οργάνων.

34. Συναφώς, από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η ασκούμενη από φυσικό ή νομικό πρόσωπο προσφυγή ακυρώσεως είναι παραδεκτή μόνον αν ο προσφεύγων έχει συμφέρον για την ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως. Ένα τέτοιο συμφέρον προϋποθέτει ότι η ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως δύναται, αυτή καθεαυτήν, να έχει έννομες συνέπειες και ότι επομένως η προσφυγή μπορεί, ως εκ του αποτελέσματός της, να ωφελήσει τον διάδικο που την άσκησε. Το έννομο συμφέρον του προσφεύγοντος πρέπει να είναι γεγεννημένο και ενεστώς και δεν μπορεί να αφορά μελλοντική και υποθετική κατάσταση¹⁷.

35. Εν προκειμένω, η συλλογιστική που ανέπτυξε το Γενικό Δικαστήριο στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση επιδέχεται κριτική. Αφενός, το περιεχόμενο της κατ' αναλογία εφαρμογής νομολογίας στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 47 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως προκαλεί αμφιβολίες. Η εν λόγω νομολογία δεν αφορά ειδικώς την απαίτηση περί υπάρξεως εννόμου συμφέροντος και ο λυσιτελής χαρακτήρας της ουδόλως αιτιολογείται. Επίσης, οι εκτιμήσεις, στη σκέψη 48 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, σχετικά με τις αρνητικές συνέπειες για τις εμπορικές σχέσεις της Jiangsu με τον εισαγωγέα της δεν αρκούν, αυτές καθεαυτές, για να αποδειχθεί ότι η ακύρωση της πράξεως θα επηρέαζε θετικά τη νομική κατάσταση της Jiangsu ώστε να συνάγεται έννομο συμφέρον, όπως αυτό ορίζεται στη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 34 των παρούσων προτάσεων.

¹⁶ Το Γενικό Δικαστήριο παραπέμπει στην απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2010, Usha Martin κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (T-119/06, EU:T:2010:369), η οποία επικυρώθηκε κατ' αναίρεση με την απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2012, Usha Martin κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (C-552/10 P, EU:C:2012:736).

¹⁷ Βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 17ης Σεπτεμβρίου 2015, Mory κ.λπ. κατά Επιτροπής (C-33/14 P, EU:C:2015:609, σκέψεις 55 και 56 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), και της 27ης Μαρτίου 2019, Canadian Solar Emea κ.λπ. κατά Συμβουλίου (C-236/17 P, EU:C:2019:258, σκέψεις 91 και 92 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, στο εξής: απόφαση Canadian Solar).

36. Τα σφάλματα αυτά, ωστόσο, δεν πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να επιφέρουν την αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στο μέτρο που το συμπέρασμα ότι η Jiangsu είχε έννομο συμφέρον για την ακύρωση του άρθρου 2 του επίμαχου κανονισμού είναι ορθό¹⁸.

37. Όπως επισήμανα στο σημείο 26 των παρουσών προτάσεων, εν προκειμένω, με το άρθρο 2 του επίμαχου κανονισμού, η Επιτροπή, αφενός, ακύρωσε τα τιμολόγια που είχε εκδώσει, μεταξύ άλλων, η Jiangsu σχετικά με την ανάληψη υποχρεώσεως και, αφετέρου, διέταξε την είσπραξη των οριστικών δασμών που οφείλονταν για τις συναλλαγές τις οποίες αφορούσαν τα τιμολόγια.

38. Υπό τις συνθήκες αυτές, η ακύρωση της εν λόγω διατάξεως του επίμαχου κανονισμού θα συνεπαγόταν την κατάργηση της ακυρώσεως των εκδοθέντων από την Jiangsu τιμολογίων, γεγονός που θα παρήγε επομένως έννομες συνέπειες κατά την έννοια της νομολογίας που μνημονεύεται στο σημείο 34 των παρουσών προτάσεων. Η εξάλειψη των εννόμων συνεπειών για την Jiangsu, ιδίως στις συμβατικές σχέσεις που αφορούν τις καλυπτόμενες από τα ακυρωθέντα τιμολόγια συναλλαγές, οι οποίες προέκυψαν λόγω της ακυρώσεως των τιμολογίων, στοιχειοθετεί όφελος που θα αποκόμιζε η Jiangsu από την αποδοχή της προσφυγής. Η ακύρωση αυτή θα καθιστούσε εν συνεχεία ανίσχυρη την εντολή εισπράξεως των οφειλομένων οριστικών δασμών για τις συναλλαγές που αφορούσαν τα τιμολόγια, στις οποίες συναλλαγές, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 29 των παρουσών προτάσεων, η Jiangsu ήταν πωλήτρια. Κατά τη γνώμη μου, από τις εκτιμήσεις αυτές προκύπτει ότι η Jiangsu είχε έννομο συμφέρον για την ακύρωση της προσβληθείσας διατάξεως του επίμαχου κανονισμού. Επομένως, η εν λόγω αιτίαση των θεσμικών οργάνων πρέπει επίσης να απορριφθεί.

2. Επί του δευτέρου σκέλους των πρώτων λόγων αναιρέσεως, σχετικά με το παραδεκτό και τη λυσιτέλεια της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας που προέβαλε η Jiangsu

39. Το δεύτερο σκέλος των πρώτων λόγων αναιρέσεως που προβάλλουν τα θεσμικά όργανα βάλλει κατά της αναλύσεως στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 57 έως 64 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο έκρινε παραδεκτή την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας που προέβαλε η Jiangsu, δυνάμει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ, κατά του άρθρου 3, παράγραφος 2 στοιχείο β', του κανονισμού 1238/2013 και του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 1239/2013 (στο εξής, από κοινού: οιδιατάξεις κατά των οποίων βάλλει η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας).

40. Κατόπιν της αναλύσεως αυτής, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, ελλείψει εννόμου συμφέροντος για την άσκηση ευθείας προσφυγής κατά των διατάξεων αυτών, δεν μπορούσε να γίνει δεκτό ότι η Jiangsu ενομιμοποιείτο να αμφισβητήσει, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, τις συγκεκριμένες διατάξεις κατόπιν της εκδόσεώς τους και ότι, ως εκ τούτου, η εταιρία αυτή μπορούσε να προβάλει ένσταση ελλείψεως νομιμότητάς τους σύμφωνα με το άρθρο 277 ΣΛΕΕ¹⁹.

¹⁸ Συγκεκριμένα, από τη νομολογία προκύπτει ότι, σε περίπτωση κατά την οποία το σκεπτικό αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου ενέχει παράβαση του δικαίου της Ένωσης πλην όμως το διατακτικό της είναι ορθό για άλλους νομικούς λόγους, μια τέτοια παράβαση δεν δύναται να επισύρει αναίρεση της οικείας αποφάσεως, αλλά χωρεί αντικατάσταση του σκεπτικού. Βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 11ης Μαΐου 2017, *Dyson* κατά Επιτροπής (C-44/16 P, EU:C:2017:357, σκέψη 55 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

¹⁹ Βλ. σκέψη 64 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

41. Τα θεσμικά όργανα διατείνονται ότι η ανάλυση του Γενικού Δικαστηρίου πάσχει πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο και είναι, μεταξύ άλλων, αντίθετη προς τη νομολογία που απορρέει από τις αποφάσεις *Solar World* και *Canadian Solar*²⁰. Η Επιτροπή αμφισβητεί επίσης τη λυσιτέλεια της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας.

42. Συναφώς, πρέπει, κατ' αρχάς, να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, το άρθρο 277 ΣΛΕΕ εκφράζει γενική αρχή διασφαλίζουσα σε κάθε μέρος το δικαίωμα να αμφισβητήσει, για να επιτύχει την ακύρωση αποφάσεως που το αφορά άμεσα και ατομικά, το κύρος προγενεστέρων πράξεων θεσμικού οργάνου που αποτελούν τη νομική βάση της προσβαλλομένης αποφάσεως, αν το εν λόγω μέρος δεν διέθετε το δικαίωμα να ασκήσει, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, ευθεία προσφυγή κατά των εν λόγω πράξεων, των οποίων υφίσταται τις συνέπειες χωρίς να του έχει παρασχεθεί η δυνατότητα να ζητήσει την ακύρωση τους²¹. Η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας μπορεί να προβληθεί μόνον εφόσον δεν υπάρχει άλλο διαθέσιμο ένδικο βοήθημα²². Από αυτό καθεαυτό το γράμμα του άρθρου 277 ΣΛΕΕ προκύπτει επίσης ότι η ενδεχόμενη αποδοχή της ενστάσεως συνεπάγεται απλώς την παρεμπόδιση διαπίστωση του παράνομου χαρακτήρα της πράξεως και τη συνακόλουθη μη εφαρμογή μεταξύ των διαδίκων των διατάξεων που κηρύχθηκαν παράνομες και όχι, επομένως, την ακύρωσή τους²³.

43. Προκαταρκτικώς, κρίνω επίσης σκόπιμο να υπενθυμίσω ότι, στην απόφαση *SolarWorld*, το Δικαστήριο έκρινε ότι το άρθρο 2 του κανονισμού 1239/2013 είναι διάταξη που δεν μπορεί να αποσπασθεί από τον υπόλοιπο κανονισμό και ότι η ακύρωση της διατάξεως αυτής θα επηρέαζε κατ' ανάγκην την ουσία του επίμαχου κανονισμού²⁴. Λαμβανομένης υπόψη της διαπιστώσεως αυτής, το Δικαστήριο επικύρωσε τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου με την οποία είχε απορριφθεί ως απαράδεκτη προσφυγή με αίτημα την ακύρωση μόνον της διατάξεως αυτής και όχι του συνόλου του εν λόγω κανονισμού. Το Δικαστήριο βασίστηκε στην πάγια νομολογία κατά την οποία η μερική ακύρωση πράξεως της Ένωσης είναι δυνατή μόνον εφόσον τα στοιχεία των οποίων ζητείται η ακύρωση μπορούν να διαχωριστούν από την υπόλοιπη πράξη²⁵. Με την απόφαση *Canadian Solar*, το Δικαστήριο επεξέτεινε κατ' ουσίαν τις εκτιμήσεις αυτές στο άρθρο 3 του κανονισμού 1238/2013²⁶.

44. Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει, πρώτον, να εξακριβωθεί εάν, όπως υποστηρίζουν τα θεσμικά όργανα, το συμπέρασμα του Γενικού Δικαστηρίου ότι η *Jiangsu* δεν είχε έννομο συμφέρον να προσβάλει τις διατάξεις τις οποίες αφορούσε η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας πάσχει πλάνη περί το δίκαιο.

²⁰ Απόφαση της 9ης Νοεμβρίου 2017, *SolarWorld* κατά Συμβουλίου (C-205/16 P, EU:C:2017:840, στο εξής: απόφαση *SolarWorld*), και προμνησθείσα στην υποσημείωση 17 απόφαση *Canadian Solar*.

²¹ Βλ. απόφαση της 6ης Μαρτίου 1979, *Simmenthal* κατά Επιτροπής (92/78, EU:C:1979:53, σκέψη 39), και, ως πλέον πρόσφατη, απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 2020, *BP* κατά *FRA* (C-601/19 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2020:1048, σκέψη 26 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

²² Βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 15ης Φεβρουαρίου 2001 (*Nachi Europe*, C-239/99, EU:C:2001:101, σκέψη 37) και τη λοιπή νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 56 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

²³ Επί της αναγκαστικής διαφοράς των αποτελεσμάτων μεταξύ της παρεμπόδισης διαπιστώσεως της ελλείψεως νομιμότητας και της ακυρωτικής αποφάσεως, βλ. σχετικές σκέψεις που περιέχονται στη σελίδα 195 των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα Α. Trabucchi στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις *Kortner* κ.λπ. κατά Συμβουλίου κ.λπ. (15/73 έως 33/73, 52/73, 53/73, 57/73 έως 109/73, 116/73, 117/73, 123/73, 132/73 και 135/73 έως 137/73, μη δημοσιευθείσες, EU:C:1973:164).

²⁴ Βλ. σκέψεις 44, 55 και 57 της αποφάσεως *SolarWorld*. Το Δικαστήριο έκρινε, ειδικότερα, στη σκέψη 46 της εν λόγω αποφάσεως, ότι ο νομοθέτης της Ένωσης έθεσε, με την έκδοση του κανονισμού αυτού, σε εφαρμογή μέτρα εμπορικής άμυνας που συνιστούν σειρά μέτρων ή «πακέτο». Πράγματι, ο εν λόγω κανονισμός επιβάλλει δύο χωριστά συμπληρωματικά μεταξύ τους μέτρα, με σκοπό την επίτευξη κοινού αποτελέσματος, δηλαδή την εξάλειψη των επιζήμιων συνεπειών, για την ενωσιακή βιομηχανία, των κινεζικών επιδοτήσεων για τα συγκεκριμένα προϊόντα, διασφαλιζομένων παράλληλα των συμφερόντων της βιομηχανίας αυτής.

²⁵ Βλ. σκέψη 38 της αποφάσεως *SolarWorld* και εκεί μνημονευόμενη νομολογία.

²⁶ Βλ. σκέψη 64 της αποφάσεως *Canadian Solar*.

45. Συναφώς, επισημαίνω ότι, στις σκέψεις 61 και 62 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο, αφενός, διαπίστωσε ότι κατά την ημερομηνία θεσπίσεως των εν λόγω διατάξεων, το εάν αυτές επρόκειτο να εφαρμοστούν στην περίπτωση της Jiangsu παρέμενε ζήτημα αμιγώς υποθετικό. Αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι το έννομο συμφέρον της Jiangsu να προσβάλει τις προαναφερθείσες διατάξεις δεν μπορούσε να στηριχθεί στο απλό ενδεχόμενο να της απευθύνει η Επιτροπή ανάκληση της αποδοχής της αναλήψεως υποχρεώσεως και, στη συνέχεια, να ακυρώσει τα αντίστοιχα τιμολόγια.

46. Οι εκτιμήσεις αυτές του Γενικού Δικαστηρίου είναι, κατά τη γνώμη μου, ορθές. Συγκεκριμένα, κατά τον χρόνο εκδόσεως των κανονισμών 1238/2013 και 1239/2013, η εφαρμογή των διατάξεων κατά των οποίων βάλλει η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας –οι οποίες, όπως αναφέρθηκε στο σημείο 11 των παρουσών προτάσεων, προέβλεπαν τη γένεση τελωνειακής οφειλής σε περίπτωση που η Επιτροπή ανακαλούσε την αποδοχή της αναλήψεως υποχρεώσεως με κανονισμό ή απόφαση που θα αναφερόταν σε συγκεκριμένες συναλλαγές και κήρυσσε άκυρα τα σχετικά τιμολόγια αναλήψεως υποχρεώσεως– ήταν αμιγώς υποθετική και εξαρτώνταν από ένα γεγονός – τη διαπίστωση της παραβιάσεως της αναληφθείσας υποχρεώσεως– το οποίο δεν είχε ακόμη επέλθει και θα μπορούσε να μην επέλθει.

47. Επομένως, οι εκτιμήσεις του Γενικού Δικαστηρίου συνάδουν με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου κατά την οποία το έννομο συμφέρον του προσφεύγοντος πρέπει να είναι γεγεννημένο και ενεστώς, δεν μπορεί να αφορά μελλοντική και υποθετική κατάσταση και πρέπει, υπό το πρίσμα του αντικειμένου της προσφυγής, να υφίσταται κατά τον χρόνο ασκήσεως της προσφυγής, άλλως η προσφυγή είναι απαράδεκτη²⁷. Κατά τα λοιπά, πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι, με τις αιτήσεις αναιρέσεως, τα θεσμικά όργανα δεν αμφισβητούν στην πραγματικότητα τις ως άνω εκτιμήσεις του Γενικού Δικαστηρίου που εκτίθενται στις εν λόγω σκέψεις της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

48. Φρονώ κατά συνέπεια ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι, ελλείψει διαπιστώσεως περί παραβιάσεως της αναληφθείσας υποχρεώσεως, η Jiangsu δεν είχε έννομο συμφέρον να προσβάλει τις διατάξεις κατά των οποίων βάλλει η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας κατά τον χρόνο εκδόσεως των δύο αυτών κανονισμών και κατά τη μετέπειτα περίοδο κατά την οποία η εν λόγω εταιρία θα μπορούσε να τις είχε προσβάλει.

49. Τα θεσμικά όργανα υποστηρίζουν, δεύτερον, ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο μη κρίνοντας ως απαράδεκτη την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας καθόσον, λόγω του ότι οι διατάξεις κατά των οποίων βάλλει η ένσταση αυτή δεν είναι δυνατόν να διαχωριστούν από το υπόλοιπο κείμενο των κανονισμών 1238/2013 και 1239/2013, λαμβανομένων υπόψη των αποφάσεων SolarWorld και Canadian Solar, η Jiangsu μπορούσε να προσβάλει καθ' ολοκληρίαν τους εν λόγω κανονισμούς και να επικαλεστεί, στο πλαίσιο αυτό, την έλλειψη νομιμότητας κάθε διατάξεώς τους. Δεδομένου ότι η Jiangsu δεν προσέβαλε τους κανονισμούς αυτούς εντός της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής, η Jiangsu δεν μπορεί πλέον να προβάλει ένσταση ελλείψεως νομιμότητας.

50. Συναφώς, επισημαίνω ωστόσο ότι, ανεξαρτήτως του ζητήματος της δυνατότητας διαχωρισμού των επίμαχων διατάξεων από το υπόλοιπο κείμενο των κανονισμών, από τις εκτιμήσεις που εκτίθενται στα σημεία 45 έως 47 των παρουσών προτάσεων προκύπτει ότι η

²⁷ Βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 17ης Σεπτεμβρίου 2015, Mory κ.λπ. κατά Επιτροπής (C-33/14 P, EU:C:2015:609, σκέψη 56), και Canadian Solar (σκέψεις 91 και 92 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

Jiangsu, ακόμη και αν είχε προσβάλει καθ' ολοκληρίαν τους κανονισμούς 1238/2013 και 1239/2013 εντός των προθεσμιών ασκήσεως προσφυγής, εντούτοις δεν θα είχε έννομο συμφέρον να προσβάλει τις διατάξεις κατά των οποίων βάλλει η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας.

51. Πράγματι, από τη νομολογία προκύπτει ότι οι αρχές που μνημονεύονται στο σημείο 47 των παρουσών προτάσεων όσον αφορά τον αναγκαίο γεγεννημένο, ενεστώτα και μη υποθετικό χαρακτήρα του εννόμου συμφέροντος εφαρμόζονται και στους επιμέρους λόγους ακυρώσεως²⁸. Λαμβανομένων υπόψη των εκτιμήσεων του Γενικού Δικαστηρίου που υπενθυμίζονται στο σημείο 45 των παρουσών προτάσεων, η Jiangsu, λόγω ελλείψεως εννόμου συμφέροντος, δεν θα μπορούσε να είχε αμφισβητήσει τις επίμαχες διατάξεις ακόμη και αν είχε προσβάλει τους κανονισμούς 1238/2013 και 1239/2013 καθ' ολοκληρίαν. Επομένως, τα θεσμικά όργανα δεν μπορούν να προσάψουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε συναφώς σε πλάνη περί το δίκαιο.

52. Τούτου δεδομένου, πρέπει πάντως, τρίτον, να εξεταστεί το επιχείρημα της Επιτροπής ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας ήταν παραδεκτή, στο μέτρο που, λόγω της αδυναμίας διαχωρισμού των διατάξεων κατά των οποίων βάλλει η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας από το υπόλοιπο κείμενο των κανονισμών 1238/2013 και 1239/2013, γεγονός που αναγνωρίστηκε με τις αποφάσεις SolarWorld και Canadian Solar, η Jiangsu δεν θα μπορούσε να είχε προβάλει την εν λόγω ένσταση μόνον όσον αφορά τις διατάξεις που αποτελούν το αντικείμενό της, αλλά θα έπρεπε να την είχε προβάλει κατά των εν λόγω κανονισμών καθ' ολοκληρίαν.

53. Η Επιτροπή στηρίζει το επιχείρημα αυτό στην παραδοχή ότι μπορεί να εφαρμοστεί στο πλαίσιο της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας του άρθρου 277 ΣΛΕΕ η αρχή της οποίας γίνεται μνεία στο σημείο 43 των παρουσών προτάσεων και η οποία διατυπώνεται στη νομολογία σχετικά με την προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, κατά την οποία η μερική ακύρωση πράξεως της Ένωσης είναι δυνατή μόνον εφόσον τα στοιχεία των οποίων ζητείται η ακύρωση μπορούν να διαχωριστούν από την υπόλοιπη πράξη²⁹. Κατά συνέπεια, η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας που προβάλλεται μόνον κατά διατάξεων οι οποίες δεν μπορούν να διαχωριστούν από την υπόλοιπη πράξη είναι απαράδεκτη.

54. Πέραν του ζητήματος της δυνατότητας διαχωρισμού των εν λόγω διατάξεων από το υπόλοιπο κείμενο των κανονισμών, το οποίο αποτελεί αντικείμενο αμφισβήτησης μεταξύ των διαδίκων³⁰, δεν είμαι, εν πάση περιπτώσει, πεπεισμένος ότι η παραδοχή αυτή είναι ορθή.

55. Συγκεκριμένα, ο κύριος λόγος στον οποίο στηρίζεται η νομολογία κατά την οποία η μερική ακύρωση πράξεως της Ένωσης είναι δυνατή μόνον αν τα στοιχεία των οποίων ζητείται η ακύρωση μπορούν να διαχωριστούν πρέπει να αναζητηθεί στην ανάγκη να μη μεταβληθεί η ουσία της πράξεως κατόπιν της μερικής ακυρώσεώς της την οποία ζήτησε ο προσφεύγων³¹.

²⁸ Με αυτή καθεαυτήν την απόφαση Canadian Solar, το Δικαστήριο έκρινε ότι λόγος ακυρώσεως είναι απαράδεκτος λόγω ελλείψεως εννόμου συμφέροντος όταν, ακόμη και αν υποθεθεί ότι είναι βάσιμος, η ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως βάσει του συγκεκριμένου λόγου ακυρώσεως δεν δύναται να ικανοποιήσει τα αιτήματα του προσφεύγοντος. Βλ. σκέψη 93 της αποφάσεως αυτής και εκεί μνημονευόμενη νομολογία.

²⁹ Βλ. απόφαση SolarWorld (σκέψη 38 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

³⁰ Η Jiangsu υπογραμμίζει ότι η απόφαση SolarWorld και η απόφαση Canadian Solar αναφέρονταν γενικώς στο άρθρο 3 του κανονισμού 1238/2013 και στο άρθρο 2 του κανονισμού 1239/2013 αντιστοίχως και όχι ειδικώς στις διατάξεις των παραγράφων 2 των εν λόγω άρθρων, οι οποίες πάντως μπορούν να διαχωριστούν από το υπόλοιπο κείμενο του οικείου άρθρου. Τα θεσμικά όργανα αμφισβητούν την εν λόγω ερμηνεία των επίμαχων διατάξεων.

³¹ Συναφώς, βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 16ης Φεβρουαρίου 2022, Ουγγαρία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (C-156/21, EU:C:2022:97, σκέψη 293 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), και Solar World (σκέψη 38 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

Τούτο θα συνεπαγόταν ειδικότερα αναθεώρηση της πράξεως, η οποία θα υπερέβαινε τις εξουσίες του δικαστή της Ένωσης στο πλαίσιο της προσφυγής ακυρώσεως και θα συνιστούσε ακόμη κρίση *ultra petita*³².

56. Εντούτοις, η συλλογιστική αυτή δεν έχει εφαρμογή ως προς την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας. Πράγματι, όπως επισημαίνεται στο σημείο 42 των παρούσων προτάσεων, στο πλαίσιο του εν λόγω μέσου ένδικης προστασίας, μπορεί να προβληθεί μόνον το ανεφάρμοστο της παρεμπιπτόντως προσβληθείσας πράξεως, αλλά δεν μπορεί να ζητηθεί η ακύρωσή της³³. Απλώς και μόνο η παρεμπίπτουσα διαπίστωση του παράνομου χαρακτήρα των διατάξεων κατά των οποίων προβάλλεται η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας και η συνακόλουθη μη εφαρμογή μεταξύ των διαδίκων των διατάξεων που κηρύχθηκαν παράνομες έχει μόνο αναγνωριστικό και όχι διαπλαστικό χαρακτήρα. Επομένως, η εν λόγω παρεμπίπτουσα διαπίστωση δεν μπορεί να οδηγήσει σε μεταβολή της ουσίας της πράξεως συγκρίσιμη με εκείνη που θα προέκυπτε σε περίπτωση ακυρώσεως των εν λόγω διατάξεων.

57. Επομένως, παραδείγματος χάριν, στην υπό κρίση υπόθεση, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι οι διατάξεις κατά των οποίων βάλλει η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας δεν μπορούν να διαχωριστούν από την υπόλοιπη πράξη, η παρεμπίπτουσα διαπίστωση του παράνομου χαρακτήρα τους από το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 158 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και η συνακόλουθη κήρυξή τους ως ανεφάρμοστων έναντι της Jiangsu δεν επέφερε ουσιαστική τροποποίηση των κανονισμών 1238/2013 και 1239/2013. Επομένως, η συλλογιστική που ανέπτυξε και το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε το Δικαστήριο στις αποφάσεις SolarWorld και Canadian Solar, δηλαδή ότι η ακύρωση των εν λόγω διατάξεων θα επηρέαζε κατ' ανάγκην την ουσία των κανονισμών αυτών, δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω.

58. Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει, κατά τη γνώμη μου, ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας παραδεκτή την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας που προέβαλε η Jiangsu, μολονότι δεν είχε προβληθεί ως προς ολόκληρο το κείμενο των κανονισμών 1238/2013 και 1239/2013.

59. Τέταρτον, η Επιτροπή διατείνεται, επίσης, ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στη σκέψη 63 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως κρίνοντας ότι οι διατάξεις κατά των οποίων βάλλει η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας είναι διατάξεις γενικού χαρακτήρα. Κατά την Επιτροπή, ωστόσο, οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται μόνο στις επιχειρήσεις που προσφέρθηκαν να αναλάβουν υποχρεώσεις και, ως εκ τούτου, συνιστούν ατομικές αποφάσεις έναντι των επιχειρήσεων αυτών.

60. Συναφώς, από το γράμμα του άρθρου 277 ΣΛΕΕ προκύπτει ότι η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας μπορεί να προβληθεί επ' ευκαιρία διαφοράς στην οποία τίθεται υπό αμφισβήτηση «πράξη γενικής ισχύος». Επομένως, προκύπτει αρνητική οριοθέτηση των πράξεων κατά των οποίων επιτρέπεται το εν λόγω μέσο ένδικης προστασίας, με εξαίρεση των πράξεων ατομικού χαρακτήρα ως προς τις οποίες ο προσφεύγων θα μπορούσε να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Σκοπός της προϋποθέσεως αυτής είναι να αποτραπεί το ενδεχόμενο η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας να χρησιμοποιηθεί για την

³² Πρβλ. απόφαση της 28ης Ιουνίου 1972, *Jamet κατά Επιτροπής* (37/71, EU:C:1972:57, σκέψεις 11 και 12), και προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Υ. Βοτ στην υπόθεση *Ισπανία κατά Συμβουλίου* (C-442/04, EU:C:2008:58, σημείο 83).

³³ Συναφώς, εκτός από την υποσημείωση 23 των παρούσων προτάσεων, βλ. επίσης προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Υ. Βοτ στην υπόθεση *Ισπανία κατά Συμβουλίου* (C-442/04, EU:C:2008:58, σημείο 83).

καταστράτηγηση των προϋποθέσεων παραδεκτού προσφυγής ακυρώσεως και να τεθεί, ως εκ τούτου, υπό αμφισβήτηση η νομιμότητα πράξεως πέραν των προϋποθέσεων του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.

61. Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, μια πράξη έχει γενική ισχύ, αν εφαρμόζεται σε αντικειμενικώς προσδιοριζόμενες καταστάσεις και αν παράγει έννομα αποτελέσματα έναντι κατηγοριών προσώπων που καθορίζονται κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο³⁴.

62. Κατά τη γνώμη μου, τούτο δεν ισχύει για τις διατάξεις κατά των οποίων βάλλει η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει ρητώς από την παράγραφο 1 των εν λόγω δύο άρθρων, οι διατάξεις αυτές δεν εφαρμόζονται σε κατηγορίες προσώπων που προσδιορίζονται κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο, αλλά μόνο στις «εταιρείες από τις οποίες η Επιτροπή έχει κάνει δεκτές αναλήψεις υποχρεώσεων και των οποίων οι επωνυμίες περιλαμβάνονται στο παράρτημα της εκτελεστικής απόφασης 2013/707/ΕΕ».

63. Επομένως, συμφωνώ με την Επιτροπή ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο χαρακτηρίζοντας, στη σκέψη 63 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τις επίμαχες διατάξεις ως πράξεις γενικής ισχύος.

64. Εντούτοις, φρονώ ότι, σε ειδική περίπτωση όπως αυτή της υπό κρίση υποθέσεως, πρέπει να διασφαλίζεται η δυνατότητα επιχειρηματία όπως η Jiangsu, ο οποίος, όπως προκύπτει από τα σημεία 45 έως 47 και 50 των παρουσών προτάσεων, δεν μπορεί να προσβάλει τις διατάξεις αυτές στο πλαίσιο προσφυγής που ασκείται δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, να αμφισβητήσει παρεμπιπτόντως τη νομιμότητα των εν λόγω διατάξεων.

65. Πράγματι, η γενική αρχή, η οποία υπενθυμίζεται στη μνημονευόμενη στο σημείο 42 των παρουσών προτάσεων νομολογία και της οποίας αποτελεί έκφραση το άρθρο 277 ΣΛΕΕ, αποσκοπεί στη διασφάλιση σε κάθε διάδικο του δικαιώματος να αμφισβητήσει, για να επιτύχει την ακύρωση πράξεως που τον αφορά άμεσα και ατομικά, το κύρος προγενεστέρων πράξεων θεσμικού οργάνου που αποτελούν τη νομική βάση της προσβαλλομένης πράξεως, αν ο διάδικος αυτός δεν είχε το δικαίωμα να ασκήσει, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, ευθεία προσφυγή κατά των εν λόγω πράξεων των οποίων υφίσταται τις συνέπειες χωρίς να του έχει παρασχεθεί η δυνατότητα να ζητήσει την ακύρωσή τους. Η ως άνω γενική αρχή πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να εφαρμόζεται σε περιπτώσεις όπως η υπό κρίση, όπως αυτή περιγράφεται στο προηγούμενο σημείο. Επομένως, παρά την πλάνη περί το δίκαιο που μνημονεύεται στο σημείο 63 των παρουσών προτάσεων, το συμπέρασμα του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με τη δυνατότητα της Jiangsu να αμφισβητήσει παρεμπιπτόντως τη νομιμότητα των διατάξεων κατά των οποίων βάλλει η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας είναι, κατά τη γνώμη μου, ορθό.

66. Τέλος, πέμπτον, η Επιτροπή υποστηρίζει επίσης, επικουρικώς πάντοτε, ότι ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως που προέβαλε πρωτοδίκως η Jiangsu είναι αλυσιτελής καθόσον βάλλει κατά διατάξεων που δεν αποτελούν τη νομική βάση του επίμαχου κανονισμού. Συγκεκριμένα, ο κανονισμός αυτός στηρίζεται στο άρθρο 8 του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ και στο άρθρο 13 του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων. Τα θεσμικά όργανα υποστηρίζουν, περαιτέρω, ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένως τον μοναδικό λόγο ακυρώσεως που

³⁴ Βλ. απόφαση της 6ης Νοεμβρίου 2018, Scuola Elementare Maria Montessori κατά Επιτροπής και Επιτροπή κατά Scuola Elementare Maria Montessori και κατά Ferracci (συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-622/16 P έως C-624/16 P, EU:C:2018:873, σκέψη 29 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

προέβαλε η Jiangsu υπό την έννοια ότι με αυτόν προβάλλεται ότι ο επίμαχος κανονισμός αντιβαίνει ευθέως στις σχετικές διατάξεις των βασικών κανονισμών, ενώ η προσφυγή δεν περιείχε τον συγκεκριμένο λόγο ακυρώσεως. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε *ultra petita*.

67. Τα επιχειρήματα αυτά πρέπει να απορριφθούν. Όπως προκύπτει από τη γραμματική ανάλυση της προσφυγής, ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως που προέβαλε η Jiangsu ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στηρίζεται ρητώς σε παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1, 9 και 10, και του άρθρου 10, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ, καθώς και του άρθρου 13, παράγραφοι 1, 9 και 10, και του άρθρου 16, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων, σε συνδυασμό με ένσταση περί ελλείψεως νομιμότητας του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 1238/2013 και του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 1239/2013. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο δεν ερμήνευσε εσφαλμένως την προσφυγή της Jiangsu και δεν αποφάνθηκε *ultra petita*. Όσον αφορά τον αλυσιτελή χαρακτήρα της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας, επισημαίνω ότι όντως υφίσταται σε κάποιο βαθμό αλληλοεπικάλυψη μεταξύ του μοναδικού λόγου, που αφορά παράβαση των εν λόγω κρίσιμων διατάξεων των βασικών κανονισμών, και της ενστάσεως αυτής. Ειδικότερα, η αποδοχή του μοναδικού λόγου ακυρώσεως θα συνεπαγόταν, αφ' εαυτής, την ακύρωση του επίμαχου κανονισμού. Ωστόσο, αφενός, οι εν λόγω κρίσιμες διατάξεις των βασικών κανονισμών και οι διατάξεις κατά των οποίων βάλλει η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας συνδέονται στενά, υπό την έννοια ότι, κατά τη γνώμη των θεσμικών οργάνων τη βασιμότητα της οποίας αμφισβητεί η Jiangsu, οι διατάξεις κατά των οποίων βάλλει η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας συνιστούν εφαρμογή των κρίσιμων διατάξεων των βασικών κανονισμών, εφαρμογή η οποία ευρίσκει συγκεκριμένη έκφραση στον επίμαχο κανονισμό. Στο πλαίσιο αυτό είναι επομένως σαφές ότι η Jiangsu προέβαλε ένσταση ελλείψεως νομιμότητας κατά των εν λόγω διατάξεων. Αφετέρου, είναι επίσης αναμφισβήτητο ότι η απλή παρεμπόδιση διαπίστωση της ελλείψεως νομιμότητας των διατάξεων των κανονισμών 1238/2013 και 1239/2013, που αποτελούν αντικείμενο της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας λόγω παραβάσεως των προαναφερθεισών διατάξεων των βασικών κανονισμών, θα είχε ως συνέπεια την ακύρωση του επίμαχου κανονισμού όσον αφορά τη Jiangsu. Συνεπώς, κατά τη γνώμη μου, η εν λόγω ένσταση δεν είναι αλυσιτελής.

68. Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι οι πρώτοι λόγοι αναιρέσεως που προέβαλαν τα θεσμικά όργανα πρέπει να απορριφθούν.

B. Επί των λόγων αναιρέσεως που αφορούν την ουσία

69. Με τον δεύτερο, τον τρίτο και τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως που προβάλλει η Επιτροπή, καθώς και με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως που προβάλλει το Συμβούλιο, τα θεσμικά όργανα αμφισβητούν επί της ουσίας τη συλλογιστική που οδήγησε το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει το άρθρο 2 του επίμαχου κανονισμού όσον αφορά την Jiangsu. Οι λόγοι αυτοί μπορούν να υποδιαιρεθούν σε δύο ομάδες.

1. Επί των λόγων αναιρέσεως που αφορούν την παράβαση των βασικών κανονισμών

70. Ο δεύτερος και ο τρίτος λόγος αναιρέσεως της Επιτροπής καθώς και το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου αναιρέσεως του Συμβουλίου βάλλουν κατά του τμήματος της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως (σκέψεις 115 έως 152) στο οποίο το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι βασικοί κανονισμοί δεν αποτελούσαν επαρκή νομική βάση για τη θέσπιση του άρθρου 2 του επίμαχου κανονισμού.

α) Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

71. Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στις σκέψεις 115 έως 118, ότι ούτε οι διατάξεις του άρθρου 8, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ και του άρθρου 13, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων ούτε οι διατάξεις του άρθρου 10, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ και του άρθρου 16, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων είχαν εφαρμογή στην υπό κρίση υπόθεση.

72. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι οι διατάξεις αυτές ήταν οι μόνες που ρύθμιζαν, στους βασικούς κανονισμούς, το ζήτημα της διαχρονικής επιβολής των δασμών αντιντάμπινγκ και των δασμών κατά των επιδοτήσεων που θα οφείλονταν ελλείψει της εν τω μεταξύ παραβιασθείσας ή ανακληθείσας αναλήψεως υποχρέωσης και ότι η κατάσταση στην υπό κρίση υπόθεση δεν αντιστοιχούσε σε καμία από τις περιπτώσεις που ρητώς προβλέπουν στο πλαίσιο αυτό οι βασικοί κανονισμοί. Υπό τις συνθήκες αυτές, έπρεπε να εξεταστεί αν δεν υφίστατο άλλη νομική βάση για τη θέσπιση του άρθρου 2 του επίμαχου κανονισμού³⁵.

73. Εν συνεχεία, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι από την οικονομία και τους σκοπούς των βασικών κανονισμών προκύπτει, αφενός, η βούληση του νομοθέτη να νομοθετήσει όσον αφορά τις διαδικασίες των οποίων μπορεί να γίνει χρήση προκειμένου να δρομολογηθούν οι συνέπειες της ανακλήσεως της αποδοχής αναλήψεως υποχρέωσης εκ μέρους της Επιτροπής και, αφετέρου, ότι η εν λόγω πρόθεση του νομοθέτη υλοποιήθηκε μέσω των προαναφερθεισών διατάξεων (δύο ζεύγη) που μνημονεύονται στο σημείο 71 των παρουσών προτάσεων. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο απέκλεισε τη δυνατότητα να στηριχθεί σε άλλες διατάξεις των βασικών κανονισμών η εξουσία των θεσμικών οργάνων της Ένωσης να απαιτούν, στο πλαίσιο της αρμοδιότητας εφαρμογής των εκτελεστικών κανονισμών, την καταβολή από τις οικείες εταιρίες του συνόλου των δασμών οι οποίοι οφείλονται για τις συναλλαγές που καλύπτονται από τα τιμολόγια αναλήψεως υποχρέωσης τα οποία εν τω μεταξύ ακυρώθηκαν³⁶.

74. Ειδικότερα, στη σκέψη 138 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο απέκλεισε τη δυνατότητα να συναχθεί μια τέτοια εξουσία από το γράμμα του άρθρου 8, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ και του άρθρου 13, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων, κατά τα οποία οι δασμοί εφαρμόζονται αυτομάτως κατόπιν της ανακλήσεως της αποδοχής αναλήψεων υποχρέωσης. Κατά το Γενικό Δικαστήριο, τέτοια αυτόματη εφαρμογή προβλέπεται αποκλειστικώς εντός των ορίων που τίθενται ρητώς από τις μνημονευόμενες στο σημείο 71 των παρουσών προτάσεων διατάξεις των βασικών κανονισμών. Στις σκέψεις 139 έως 151 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε εν συνεχεία τα λοιπά επιχειρήματα που προέβαλαν τα θεσμικά όργανα.

β) Επιχειρήματα των διαδίκων

75. Τα θεσμικά όργανα αμφισβητούν την εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου ερμηνεία των κρίσιμων διατάξεων των βασικών κανονισμών και το συμπέρασμα ότι οι κανονισμοί αυτοί δεν περιέχουν νομική βάση για την είσπραξη των δασμών επί των εισαγωγών που πραγματοποιήθηκαν κατά παράβαση της αναλήψεως υποχρέωσης πριν από την επίσημη

³⁵ Βλ. σκέψεις 119 και 130 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

³⁶ Βλ. σκέψεις 132 έως 137 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

ανάκλησή της. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο ουδόλως έλαβε υπόψη τις αλλαγές στο σύστημα αναλήψεων υποχρεώσεων που επήλθαν μετά τις τροποποιήσεις που θεσπίστηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) 461/2004³⁷.

76. Πρώτον³⁸, τα θεσμικά όργανα προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον χαρακτήρισε, εν προκειμένω, ως «αναδρομική» την είσπραξη των δασμών επί των εν λόγω εισαγωγών. Αφενός, το Γενικό Δικαστήριο δεν παρέθεσε καμία αιτιολογία όσον αφορά την υποτιθέμενη αναδρομική ισχύ. Αφετέρου, μια τέτοια παραδοχή αντιβαίνει στην έννοια της αναδρομικής ισχύος, όπως αυτή ερμηνεύεται από τη νομολογία³⁹, και συνιστά παράβαση του άρθρου 10, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ και του άρθρου 16, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων.

77. Δεύτερον, η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από το Συμβούλιο⁴⁰, διατείνεται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πάσχει πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφοι 1, 9 και 10, και του άρθρου 10, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ, καθώς και του άρθρου 13, παράγραφοι 1, 9 και 10, και του άρθρου 16, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων. Οι διατάξεις αυτές των βασικών κανονισμών, όπως διαμορφώθηκαν μετά τις τροποποιήσεις της νομοθεσίας περί αντιντάμπινγκ που επέφερε ο κανονισμός 461/2004, παρέχουν επαρκή νομική βάση για την είσπραξη των δασμών επί των εισαγωγών ως προς τις οποίες έχει διαπιστωθεί παραβίαση της αναληφθείσας υποχρεώσεως.

78. Η Jiangsu αμφισβητεί τους ως άνω λόγους αναιρέσεως. Πρώτον, ο επίμαχος κανονισμός επιβάλλει δασμούς αναδρομικώς, βαίνοντας πέραν των όσων επιτρέπουν οι βασικοί κανονισμοί. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι κανονισμοί αυτοί δεν αποτελούν επαρκή νομική βάση για τη θέσπιση των διατάξεων του επίμαχου κανονισμού.

79. Δεύτερον, σε περίπτωση παραβίασεως των όρων αναληφθείσας υποχρεώσεως, από το άρθρο 8, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ και το άρθρο 13, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων προκύπτει ότι οι δασμοί που δεν εφαρμόζονταν συνεπεία της αποδοχής της αναλήψεως υποχρεώσεως εφαρμόζονται αυτομάτως στις εισαγωγές που πραγματοποιούνται από την ημερομηνία ανακλήσεως της αναλήψεως υποχρεώσεως και όχι σε προγενέστερες εισαγωγές. Σύμφωνα με την Jiangsu, όπως δέχθηκε το Γενικό Δικαστήριο, στο πλαίσιο του συστήματος που θεσπίστηκε με τους βασικούς κανονισμούς, οι δασμοί για παραβιάσεις των αναληφθεισών υποχρεώσεων δεν μπορούν να επιβάλλονται αναδρομικώς εκτός των διαδικαστικών ορίων που καθορίζονται στις προμνησθείσες στο σημείο 71 των παρουσών προτάσεων διατάξεις. Το δίκαιο της Ένωσης ουδόλως επιτρέπει στην Επιτροπή να ακυρώνει τα τιμολόγια και να διατάσσει τις τελωνειακές αρχές να εισπράττουν αναδρομικώς δασμούς επί προηγούμενων εισαγωγών εμπορευμάτων που τέθηκαν σε ελεύθερη κυκλοφορία ελλείψει καταγραφής και επιβολής προσωρινών δασμών. Κατά την Jiangsu, οι τροποποιήσεις που επήλθαν το 2004 είχαν ως αποκλειστικό σκοπό, αφενός, να καταστήσουν

³⁷ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 461/2004 του Συμβουλίου, της 8ης Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 384/96 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2026/97 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2004, L 77, σ. 12).

³⁸ Βλ. δεύτερο λόγο αναιρέσεως της Επιτροπής και πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου αναιρέσεως του Συμβουλίου, που βάλλει κατά των σκέψεων 119, 129 έως 132, 138, 140 έως 147 και 151 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

³⁹ Τα θεσμικά όργανα παραπέμπουν στην απόφαση της 15ης Μαρτίου 2018, *Deichmann* (C-256/16, EU:C:2018:187, σκέψη 78), και στην απόφαση της 19ης Ιουνίου 2019, *C & J Clark International* (C-612/16, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2019:508, σκέψεις 52 έως 58).

⁴⁰ Βλ. τρίτο λόγο αναιρέσεως στην υπόθεση C-439/20, με τον οποίο η αναιρεσείουσα βάλλει κατά των σκέψεων 119, 130 έως 138, 140 έως 147 και 151 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

δυνατή την ανάκληση της αναλήψεως υποχρέωσης και την εφαρμογή του δασμού με μία και μόνη νομική πράξη, θέτοντας τέλος στη χρονοβόρα διπλή διαδικασία που ίσχυε προηγουμένως και προέβλεπε την παρέμβαση τόσο της Επιτροπής όσο και του Συμβουλίου, και, αφετέρου, να καθιερώσουν υποχρεωτικές προθεσμίες για την ολοκλήρωση των ερευνών σχετικά με εικαζόμενες παραβιάσεις των αναληφθεισών υποχρεώσεων.

γ) Νομική εκτίμηση

80. Προκαταρκτικώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι στο πλαίσιο του συστήματος αναλήψεων υποχρεώσεων που καθιερώνουν το άρθρο 8 του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ και το άρθρο 13 του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων, από την παράγραφο 1 των άρθρων αυτών προκύπτει ότι, όταν η ύπαρξη, αντιστοιχώς, ντάμπινγκ ή επιδοτήσεως και ζημίας έχει διαπιστωθεί προσωρινώς, η Επιτροπή μπορεί να αποδεχθεί την προσφορά αναλήψεως υποχρεώσεων εκ μέρους ενός εξαγωγέα, εφόσον εκτιμά ότι, κατ' αυτόν τον τρόπο, η ζημία εξαλείφεται⁴¹.

81. Τα αποτελέσματα της αποδοχής της αναλήψεως υποχρέωσης ρυθμίζονται ρητώς στο δεύτερο εδάφιο των ίδιων διατάξεων. Το εν λόγω δεύτερο εδάφιο προβλέπει αντιστοιχώς ότι, στην περίπτωση αυτή και στον βαθμό που ισχύουν οι αναλήψεις υποχρεώσεων, οι προσωρινοί δασμοί που έχει επιβάλει η Επιτροπή ή, ενδεχομένως, οι οριστικοί δασμοί *εφαρμόζονται* στις αντίστοιχες εισαγωγές του εν λόγω προϊόντος που κατασκευάζεται από τις εταιρίες οι οποίες αναφέρονται στην απόφαση της Επιτροπής για την αποδοχή των αναλήψεων υποχρεώσεων⁴².

82. Η παράγραφος 9 των προαναφερθέντων άρθρων των βασικών κανονισμών διέπει τις περιπτώσεις παραβίασεως ή ανακλήσεως αναλήψεως υποχρέωσης από οποιοδήποτε μέρος έχει αναλάβει υποχρεώσεις ή της εκ μέρους της Επιτροπής ανακλήσεως της αποδοχής της αναλήψεως υποχρεώσεως. Οι εν λόγω διατάξεις προβλέπουν ότι, στις περιπτώσεις αυτές, η αποδοχή της αναλήψεως υποχρέωσης ανακαλείται από την Επιτροπή και *εφαρμόζονται (αυτομάτως)*⁴³ οι προσωρινοί δασμοί (αντιντάμπινγκ ή αντισταθμιστικοί) ή, όπως εν προκειμένω, οι *οριστικοί δασμοί που έχουν επιβληθεί* από την Επιτροπή.

83. Οι διατάξεις αυτές των βασικών κανονισμών, υπό την παρούσα μορφή τους, προέκυψαν από τη μεταρρυθμίση που επέφερε ο προμνησθείς κανονισμός 461/2004.

84. Στις υπό κρίση υποθέσεις, το κεντρικό ζήτημα αφορά την ακριβή έκταση των αποτελεσμάτων της εκ μέρους της Επιτροπής ανακλήσεως της αποδοχής της αναλήψεως υποχρέωσης, ειδικότερα σε περίπτωση παραβίασεως της εν λόγω υποχρέωσης από την επιχείρηση που την ανέλαβε. Το ερώτημα αυτό επιβάλλει την αποσαφήνιση του περιεχομένου των διατάξεων του άρθρου 8, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ και του άρθρου 13, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων, κατά τις οποίες, στην περίπτωση αυτή, ο οριστικός δασμός (αντιντάμπινγκ και αντισταθμιστικός) που έχει επιβληθεί από την Επιτροπή «εφαρμόζεται» αυτομάτως. Σκοπός της αποσαφήνισεως του περιεχομένου των διατάξεων αυτών είναι να καθορισθεί αν, κατόπιν της ανακλήσεως αυτής, οι ήδη επιβληθέντες οριστικοί δασμοί εφαρμόζονται εξ υπαρχής στις εισαγωγές του εξαγωγέα που αντιστοιχούν στην αναληφθείσα υποχρέωση που παραβιάστηκε και οι οποίες πραγματοποιήθηκαν από τον χρόνο

⁴¹ Επομένως, η ανάληψη υποχρέωσης γίνεται κατ' αρχήν αποδεκτή πριν από την επιβολή του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ ή του οριστικού αντισταθμιστικού δασμού.

⁴² Η υπογράμμιση δική μου.

⁴³ Στην πραγματικότητα, μόνον το άρθρο 8, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ χρησιμοποιεί το επίρρημα «αυτομάτως».

επιβολής του οριστικού δασμού (θέση των θεσμικών οργάνων) ή μόνο στις εισαγωγές που πραγματοποιήθηκαν μετά την επίσημη ανάκληση της αναλήψεως υποχρέωσης (άποψη της Jiangsu την οποία δέχθηκε το Γενικό Δικαστήριο).

85. Το ζήτημα αυτό έχει θεμελιώδη σημασία για την προσβληθείσα διάταξη του επίμαχου κανονισμού, δηλαδή το άρθρο 2, καθόσον σε περίπτωση που, όπως διατείνεται η Jiangsu, οι οριστικοί δασμοί αντιντάμπινγκ και αντισταθμιστικοί δασμοί εφαρμόζονται μόνο για το μέλλον, δηλαδή μόνο για τις εισαγωγές που πραγματοποιήθηκαν μετά την ανάκληση της αποδοχής αναλήψεως υποχρέωσης από την Επιτροπή, η Επιτροπή δεν μπορούσε να ακυρώσει τα τιμολόγια αναλήψεως υποχρέωσης που αφορούσαν τις εισαγωγές πριν από την ανάκληση και, ελλείψει σχετικής νομικής βάσεως, δεν μπορούσε να διατάξει την είσπραξη των δασμών αντιντάμπινγκ και των αντισταθμιστικών δασμών που επιβλήθηκαν με τους κανονισμούς 1238/2013 και 1239/2013.

86. Επομένως, στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να ερμηνευθούν ειδικώς οι διατάξεις του άρθρου 8, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ και του άρθρου 13, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων. Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, κατά την ερμηνεία διατάξεως του δικαίου της Ένωσης πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο αυτή εντάσσεται καθώς και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος⁴⁴. Το ιστορικό της θεσπίσεως μιας διατάξεως του δικαίου της Ένωσης μπορεί επίσης να προσφέρει στοιχεία χρήσιμα για την ερμηνεία της⁴⁵.

87. Από γραμματικής απόψεως, η ανάγνωση των επίμαχων διατάξεων δεν καθιστά δυνατή την εξεύρεση σαφούς λύσεως επί του κεντρικού ζητήματος που αναφέρεται στο σημείο 84 των παρουσών προτάσεων, δηλαδή αν, μετά την ανάκληση της αποδοχής της αναλήψεως υποχρέωσης, οι οριστικοί δασμοί εφαρμόζονται εξ υπαρχής ή μόνο στις μεταγενέστερες της ανακλήσεως εισαγωγές. Ειδικότερα, οι διατάξεις αυτές απλώς ορίζουν ότι οι δασμοί εφαρμόζονται (αυτομάτως), χωρίς περαιτέρω διευκρίνιση.

88. Από γραμματικής απόψεως, ωστόσο, η συνδυασμένη ανάγνωση των διατάξεων του άρθρου 9, παράγραφος 4 (που ορίζει ότι η Επιτροπή «*επιβάλλει*» τον οριστικό δασμό), του άρθρου 8, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο (που ορίζει ότι, ενόσω ισχύει η ανάληψη υποχρέωσης, οι οριστικοί δασμοί «*δεν εφαρμόζονται*» στις αντίστοιχες εισαγωγές), και του άρθρου 8, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ (που ορίζει ότι, σε περίπτωση ανακλήσεως της αναλήψεως υποχρέωσης, ο δασμός «*εφαρμόζεται αυτομάτως*») φαίνεται να είναι απολύτως συμβατή με την ερμηνεία κατά την οποία η εφαρμογή του οριστικού δασμού που «*επιβλήθηκε*» αρχικώς αναστέλλεται λόγω της αποδοχής της αναλήψεως υποχρέωσης («*δεν εφαρμόζεται*»). Σε περίπτωση ανακλήσεως της αποδοχής λόγω παραβιάσεως της αναληφθείσας υποχρέωσης, η αναστολή αυτή δεν είναι πλέον δικαιολογημένη για τις εισαγωγές τις οποίες αφορά η παραβίαση, στις οποίες, κατά συνέπεια, *εφαρμόζεται αυτομάτως* ο ήδη επιβληθείς δασμός, του οποίου η εφαρμογή είχε ανασταλεί. Το ίδιο σκεπτικό ισχύει και για τις αντίστοιχες διατάξεις του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων.

⁴⁴ Βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 2021, Επιτροπή και GMB Glasmanufaktur Brandenburg κατά Xinyi PV Products (Anhui) Holdings (συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-884/19 P και C-888/19 P, EU:C:2021:973, σκέψη 70 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

⁴⁵ Βλ., πλέον πρόσφατα, απόφαση της 2ας Ιουνίου 2022, SR (Εξοδα μετάφρασης στο πλαίσιο αστικής διαφοράς) (C-196/21, EU:C:2022:427, σκέψη 33 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

89. Πρέπει, επίσης, να εξεταστεί εν συντομία το ιστορικό της θεσπίσεως των διατάξεων αυτών, επί του οποίου οι διάδικοι διατύπωσαν εκτενώς τις απόψεις τους. Όπως προαναφέρθηκε, τα κρίσιμα εν προκειμένω κείμενα των διατάξεων του άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 9, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ και του άρθρου 13, παράγραφοι 1 και 9, του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων προέκυψαν από τη μεταρρύθμιση που επέφερε ο κανονισμός 461/2004.

90. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να ληφθεί υπόψη η αιτιολογική σκέψη 18 του κανονισμού 461/2004, η οποία περιέχει ερμηνευτικά στοιχεία κρίσιμα σε σχέση με τις διατάξεις που εισήγαγε ο κανονισμός αυτός και οι οποίες εν συνεχεία επιβεβαιώθηκαν σε μεταγενέστερες εκδοχές των βασικών κανονισμών⁴⁶.

91. Από την αιτιολογική αυτή σκέψη προκύπτει ότι σκοπός της μεταρρυθμίσεως ήταν η απλούστευση μιας περίπλοκης διαδικασίας η οποία, σε περίπτωση ανακλήσεως της αποδοχής της αναλήψεως υποχρεώσεως, προέβλεπε την έκδοση δύο νομικών πράξεων, δηλαδή απόφασης της Επιτροπής για την ανάκληση και κανονισμού του Συμβουλίου για την επιβολή δασμών.

92. Πάντως, από την προσεκτική ανάγνωση της ως άνω αιτιολογικής σκέψεως προκύπτει ότι η μεταρρύθμιση επέφερε πράγματι ουσιώδη μεταβολή. Ενώ στο προηγούμενο σύστημα, μετά την ανάκληση της αποδοχής της αναλήψεως υποχρεώσεως, ο δασμός «επιβαλλόταν εκ νέου» από το Συμβούλιο, στο μετά τη μεταρρύθμιση σύστημα ο δασμός υφίσταται ήδη και απλώς αναγνωρίζεται η εφαρμογή του με τη νέα ενιαία πράξη της Επιτροπής. Επομένως, ενώ υπό το προηγούμενο σύστημα ήταν σαφές ότι ο δασμός –ο οποίος έπρεπε να επιβληθεί και, ως εκ τούτου, δεν υφίστατο κατά τον χρόνο της ανακλήσεως της αποδοχής της αναλήψεως υποχρεώσεως– δεν μπορούσε αντικειμενικώς να εφαρμοστεί στις εισαγωγές που είχαν πραγματοποιηθεί πριν από την εν λόγω ανάκληση (καθόσον δεν είχε καν επιβληθεί), τούτο δεν ισχύει πλέον στο πλαίσιο του μετά τη μεταρρύθμιση συστήματος. Στο μετά τη μεταρρύθμιση σύστημα, ο δασμός υφίσταται ήδη και η εν λόγω ενιαία πράξη αναγνωρίζει μόνον την εφαρμογή του μετά την ανάκληση της αποδοχής της αναλήψεως υποχρεώσεως.

93. Ως εκ τούτου, το ιστορικό θεσπίσεως των εν λόγω διατάξεων όχι μόνο φαίνεται να είναι συμβατό με την ερμηνεία των διατάξεων αυτών που μνημονεύεται στο σημείο 88 των παρουσών προτάσεων, αλλά και φαίνεται μάλλον να συνηγορεί υπέρ μιας τέτοιας ερμηνείας.

94. Όσον αφορά, εν συνεχεία, την ανάλυση του πλαισίου εντός του οποίου εντάσσονται οι επίμαχες διατάξεις, αυτό διαδραμάτισε καθοριστικό ρόλο στην εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου ανάλυση. Ειδικότερα, στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο στήριξε το συμπέρασμά του περί ελλείψεως νομικής βάσεως στους βασικούς κανονισμούς για την έκδοση του άρθρου 2 του επίμαχου κανονισμού κατ' ουσίαν στη διαπίστωση ότι το ζήτημα που τίθεται στην παρούσα υπόθεση –δηλαδή, κατά την άποψή του, «η επιβολή των δασμών αντιντάμπινγκ και των αντισταθμιστικών δασμών που θα οφείλονταν ελλείψει αναλήψεως υποχρεώσεως η οποία εν τω μεταξύ παραβιάστηκε ή ανακλήθηκε»– διέπεται αποκλειστικώς από

⁴⁶ Η εν λόγω αιτιολογική σκέψη προβλέπει ότι «[τ]ο άρθρο 8, παράγραφος 9, του [προϊσχύσαντος] βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ αναφέρει, μεταξύ άλλων, ότι σε περίπτωση ανάκλησης μιας ανάληψης υποχρέωσης εκ μέρους ορισμένων μερών, επιβάλλεται οριστικός δασμός σύμφωνα με το άρθρο 9, με βάση τα πραγματικά περιστατικά που βεβαιώθηκαν στο πλαίσιο της έρευνας η οποία οδήγησε στην ανάληψη υποχρέωσης. Αυτή η διάταξη οδήγησε σε μια χρονοβόρα διπλή διαδικασία η οποία προϋποθέτει απόφαση της Επιτροπής για την ανάκληση της αποδοχής της ανάληψης υποχρεώσεων και κανονισμό του Συμβουλίου για την εκ νέου επιβολή δασμού. Λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι αυτή η διάταξη δεν αφήνει καμία διακριτική ευχέρεια στο Συμβούλιο όσον αφορά την επιβολή δασμού λόγω παραβίασης ή ανάκλησης μιας ανάληψης υποχρέωσης ή το επίπεδο αυτού του δασμού, θεωρείται σκόπιμο να τροποποιηθούν οι διατάξεις του άρθρου 8 παράγραφοι 1, 5 και 9 για να διευκρινισθεί η αρμοδιότητα της Επιτροπής και να επιτραπούν η ανάκληση μιας ανάληψης υποχρεώσεων και η εφαρμογή του δασμού με μία ενιαία νομική πράξη». Επομένως, φρονώ ότι εσφαλμένως απέρριψε το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 144 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, την παραπομπή στην αιτιολογική αυτή σκέψη ως αλυσιστελή.

τις διατάξεις των βασικών κανονισμών που αναφέρονται στο σημείο 71 των παρουσών προτάσεων, δηλαδή από το άρθρο 8, παράγραφος 10, και το άρθρο 10, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ και από το άρθρο 13, παράγραφος 10, και το άρθρο 16, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων⁴⁷. Βάσει των ανωτέρω το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε εν συνεχεία, στη σκέψη 138 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, την ερμηνεία των επίμαχων διατάξεων που μνημονεύεται στο σημείο 88 των παρουσών προτάσεων.

95. Εντούτοις, η συλλογιστική που ανέπτυξε συναφώς το Γενικό Δικαστήριο δεν με πείθει.

96. Στο σημείο αυτό, επισημαίνω κατ' αρχάς ότι το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε το Γενικό Δικαστήριο δεν βρίσκει, κατά τη γνώμη μου, έρεισμα στις αιτιολογικές σκέψεις των βασικών κανονισμών που μνημονεύονται στις σκέψεις 133 έως 136 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Πρώτον, όπως ορθώς επισημαίνει η Επιτροπή, οι εν λόγω αιτιολογικές σκέψεις δεν μπορούν να αναφέρονται στις τροποποιήσεις που επέφερε η μεταρρύθμιση την οποία εισήγαγε ο κανονισμός 461/2004, δεδομένου ότι περιλαμβάνονταν ήδη στους βασικούς κανονισμούς πριν από την εν λόγω μεταρρύθμιση. Ορισμένα τμήματά τους παραπέμπουν, αντιθέτως, στις διατάξεις που παρατίθενται στο σημείο 94 των παρουσών προτάσεων και παρέχουν συναφώς ερμηνευτικές ενδείξεις.

97. Όσον αφορά το άρθρο 8, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ και το άρθρο 13, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 14 και 12, αντιστοίχως, των βασικών κανονισμών, οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται ρητώς σε δύο περιπτώσεις: σε περίπτωση «που υπάρχουν υπόνοιες περί παραβίασης [των αναλήψεων υποχρεώσεων]» ή «όταν απαιτείται περαιτέρω έρευνα για τη συμπλήρωση των πορισμάτων». Οι διατάξεις αυτές επιτρέπουν την επιβολή προσωρινών δασμών στις εν λόγω περιπτώσεις. Αντιθέτως προς ό,τι έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, οι εν λόγω διατάξεις δεν ρυθμίζουν την αναδρομική εφαρμογή των δασμών αντιντάμπινγκ και των δασμών κατά των επιδοτήσεων που θα οφείλονταν αν δεν υπήρχε ανάληψη υποχρεώσεως, η οποία εν τω μεταξύ παραβιάστηκε και ανακλήθηκε⁴⁸. Πρόκειται απλώς για διατάξεις οι οποίες, στις δύο προαναφερθείσες περιπτώσεις, επιτρέπουν την επιβολή προσωρινών μέτρων «συντηρητικού», θα μπορούσε να ειπωθεί, χαρακτήρα. Το γεγονός ότι οι διατάξεις αυτές δεν διέπουν την αναδρομική εφαρμογή των δασμών αποδεικνύεται από το γεγονός ότι δεν περιλαμβάνονται στα άρθρα των κανονισμών που αφορούν την αναδρομική ισχύ, δηλαδή στο άρθρο 10 του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ και στο άρθρο 16 του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων. Επομένως, αντιθέτως προς όσα έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, με τις διατάξεις αυτές δεν μπορεί να υλοποιηθεί «η βούληση του νομοθέτη να νομοθετήσει όσον αφορά τις διαδικασίες των οποίων μπορεί να γίνει χρήση προκειμένου να δρομολογηθούν οι συνέπειες της ανακλήσεως της αποδοχής αναλήψεως υποχρεώσεως»⁴⁹.

98. Αντιθέτως, οι διατάξεις του άρθρου 10, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ και του αντίστοιχου άρθρου 16, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων διέπουν ρητώς την αναδρομική εφαρμογή των δασμών σε περίπτωση παραβιάσεως ή ανακλήσεως της αναλήψεως υποχρεώσεως. Οι διατάξεις αυτές επιτρέπουν, κατ' εξαίρεση και λόγω της παραβιάσεως ή της ανακλήσεως της αναλήψεως υποχρεώσεως, την αναδρομική εφαρμογή των οριστικών δασμών επί των εισαγωγών που πραγματοποιήθηκαν πριν από την επιβολή των προσωρινών δασμών, εντός ορίου 90 ημερών και υπό την προϋπόθεση ότι οι εισαγωγές αυτές καταγράφηκαν. Ως εκ τούτου, οι διατάξεις αυτές επιτρέπουν κατ' εξαίρεση,

⁴⁷ Βλ. σκέψεις 130, 137 και 141 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

⁴⁸ Βλ. σκέψη 130 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

⁴⁹ Βλ. σκέψη 137 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

λόγω της παραβίασεως ή της ανακλήσεως της αναλήψεως υποχρεώσεως, την εφαρμογή των οριστικών δασμών όχι μόνον πριν από τον χρόνο επιβολής τους, αλλά πολύ πριν από τον χρόνο αυτό, ακόμη και 90 ημέρες πριν από την εφαρμογή των *προσωρινών δασμών*. Κατά συνέπεια, οι διατάξεις αυτές όχι μόνο δεν αντιτίθενται στην ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 9, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ και του άρθρου 13, παράγραφοι 1 και 9, του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων που μνημονεύεται στο σημείο 88 των παρουσών προτάσεων, αλλά φαίνονται μάλλον να συνηγορούν υπέρ μιας τέτοιας ερμηνείας. Πράγματι, επιτρέπουν, σε περίπτωση παραβίασεως ή ανακλήσεως της αναλήψεως υποχρεώσεως, την αναδρομική εφαρμογή των οριστικών δασμών σε χρόνο πολύ προγενέστερο του χρόνου επιβολής τους. Από συστηματικής απόψεως προκύπτει ότι κατά μείζονα λόγο οι προαναφερθείσες παράγραφοι 1 και 9 έχουν την έννοια ότι, σε περίπτωση παραβίασεως της αναληφθείσας υποχρεώσεως, οι οριστικοί δασμοί πρέπει να θεωρούνται εφαρμοστέοι από τον χρόνο επιβολής τους.

99. Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι η ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 10, και του άρθρου 10, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ καθώς και του άρθρου 13, παράγραφος 10, και του άρθρου 16, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων η οποία παρατίθεται στις σκέψεις 130, 137, 138, 141 και 144 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως πάσχει πλάνη περί το δίκαιο.

100. Τούτου δεδομένου, το επιχείρημα που βαρύνει κατ' εμέ οριστικά υπέρ της ερμηνείας του άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 9, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ και του άρθρου 13, παράγραφοι 1 και 9, του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων υπό την έννοια που παρατίθεται στο σημείο 88 των παρουσών προτάσεων είναι το τελεολογικό.

101. Φρονώ ότι η ερμηνεία των διατάξεων αυτών που προτείνει η Jiangsu και έγινε δεκτή από το Γενικό Δικαστήριο έχει ως συνέπεια την απώλεια της πρακτικής αποτελεσματικότητας του συστήματος αναλήψεως υποχρεώσεων που προβλέπουν οι βασικοί κανονισμοί, καθόσον μειώνονται σημαντικά οι οικονομικές συνέπειες για τις επιχειρήσεις που αναλαμβάνουν την υποχρέωση σε περίπτωση παραβίασεώς της. Σε μια τέτοια περίπτωση, οι εν λόγω επιχειρήσεις θα υφίστανται συνέπειες αποκλειστικά για το μέλλον και όχι για το παρελθόν. Μια τέτοια ερμηνεία μειώνει σημαντικά το αποτρεπτικό αποτέλεσμα που θα έπρεπε να έχουν οι αρνητικές συνέπειες της παραβίασεως της αναληφθείσας υποχρεώσεως για τις επιχειρήσεις που αναλαμβάνουν την υποχρέωση αυτή και, ως εκ τούτου, περιορίζει ουσιαδώς τα κίνητρά τους να τηρήσουν τις αναληφθείσες υποχρεώσεις. Ποιο συμφέρον μπορεί να έχει μια επιχείρηση για να τηρήσει αναληφθείσα υποχρέωση όταν γνωρίζει ότι, αν την αθετήσει, εν πάση περιπτώσει δεν θα υποστεί συνέπειες για το παρελθόν;

102. Ως εκ τούτου, διαφωνώ με όσα έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 151 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, υιοθετώντας το επιχείρημα της Jiangsu⁵⁰ ότι η ανάκληση της αναλήψεως υποχρεώσεως συνιστά αυτή καθεαυτήν επαρκή κύρωση για την παραβίαση της αναληφθείσας υποχρεώσεως. Αντιθέτως, συμφωνώ με την Επιτροπή ότι, εν προκειμένω, ο παραγωγός-εξαγωγέας και ο εισαγωγέας είχαν πλήρη γνώση της παραβίασεως και ότι επομένως δεν υπάρχει λόγος να προστατευθούν από την επιβολή δασμών.

103. Κατά τα λοιπά, από τη νομολογία προκύπτει σαφώς, αφενός, ότι ο θεμελιώδης σκοπός που επιδιώκουν οι διατάξεις των βασικών κανονισμών σχετικά με τις αναλήψεις υποχρεώσεων είναι η διασφάλιση της εξαλείψεως των ζημιογόνων σε βάρος της ενωσιακής βιομηχανίας συνεπειών του ντάμπινγκ και, αφετέρου, ότι ο σκοπός αυτός στηρίζεται κυρίως στην υποχρέωση συνεργασίας

⁵⁰ Βλ. σκέψη 151 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η οποία παραπέμπει στη σκέψη 125 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

του εξαγωγέα αλλά και στον αποτελεσματικό έλεγχο της ορθής τήρησης της αναληφθείσας από τον εξαγωγέα υποχρέωσης, στο πλαίσιο της σχέσεως εμπιστοσύνης στην οποία στηρίζεται η εκ μέρους της Επιτροπής αποδοχή μιας τέτοιας αναλήψεως υποχρέωσης⁵¹.

104. Φρονώ επομένως ότι ερμηνεία των διατάξεων των βασικών κανονισμών η οποία, μετριάζοντας σημαντικά τις συνέπειες σε περίπτωση παραβίασεως της αναληφθείσας υποχρέωσης, μειώνει ουσιωδώς τα κίνητρα για την τήρηση της αναληφθείσας υποχρέωσης και τη συνεργασία στο πλαίσιο σχέσεως εμπιστοσύνης με την Επιτροπή είναι ασυμβίβαστη με την προμνησθείσα νομολογία.

105. Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει, κατά τη γνώμη μου, ότι οι διατάξεις του άρθρου 8, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, και παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ και του άρθρου 13, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, και παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων έχουν την έννοια ότι οι οριστικοί δασμοί αντιντάμπινγκ ή αντισταθμιστικοί δασμοί που επιβάλλονται, αντιστοίχως, δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ ή του άρθρου 15, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων αναστέλλονται για τις εισαγωγές που αντιστοιχούν στην ανάληψη υποχρέωσης λόγω της αποδοχής της αναλήψεως υποχρέωσης από την Επιτροπή. Σε περίπτωση ανακλήσεως από την Επιτροπή της αποδοχής λόγω παραβίασεως της αναληφθείσας υποχρέωσης, η αναστολή δεν δικαιολογείται πλέον για τις εισαγωγές τις οποίες αφορά η παραβίαση, στις οποίες εφαρμόζεται συνεπώς αυτομάτως ο ήδη επιβληθείς δασμός, η εφαρμογή του οποίου είχε ανασταλεί. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η ανάκληση της αποδοχής της αναλήψεως υποχρέωσης, κατόπιν της παραβίασεως της αναληφθείσας υποχρέωσης, έχει ως αποτέλεσμα την αυτόματη εφαρμογή των οριστικών δασμών που είχαν επιβληθεί αρχικώς στις εισαγωγές που αντιστοιχούν στην αναληφθείσα υποχρέωση που παραβιάστηκε και κατά συνέπεια οι οριστικοί δασμοί αντιντάμπινγκ και αντισταθμιστικοί δασμοί που αφορούν τις εισαγωγές αυτές οφείλονται αυτομάτως εξ υπαρχής.

106. Η ερμηνεία αυτή δεν ανατρέπεται, κατά τη γνώμη μου, από το επιχείρημα που προβάλλει η Jiangsu κατά το οποίο, αν η εν λόγω ερμηνεία γινόταν δεκτή, η εξ υπαρχής είσπραξη των οριστικών δασμών μετά την ανάκληση της αναλήψεως υποχρέωσης θα ήταν δυνατή όχι μόνο σε περίπτωση παραβίασεως της αναληφθείσας υποχρέωσης εκ μέρους της επιχειρήσεως, αλλά και στην περίπτωση που η Επιτροπή αποφάσιζε, στο πλαίσιο της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που της αναγνωρίζει η νομολογία, να ανακαλέσει την ανάληψη υποχρέωσης για άλλους λόγους, όπως, για παράδειγμα, στην περίπτωση στην οποία η εκπλήρωσή της δεν είναι πλέον εφικτή ή ακόμη και στην περίπτωση στην οποία η ανάκληση της αναλήψεως υποχρέωσης αποφασίζεται από τον παραγωγό-εξαγωγέα.

107. Συναφώς, επισημαίνω ότι, μολονότι, όπως προκύπτει από τη νομολογία⁵², η Επιτροπή έχει τη διακριτική ευχέρεια να αποφασίσει αν πρέπει να ανακαλέσει την αποδοχή της αναλήψεως υποχρέωσης, από την ίδια νομολογία προκύπτει ότι η εν λόγω διακριτική ευχέρεια πρέπει να ασκείται σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας. Τούτο συνεπάγεται ότι οι (αρνητικές) συνέπειες της ασκήσεως της εν λόγω διακριτικής ευχέρειας πρέπει να είναι ανάλογες προς το συμφέρον χάριν του οποίου ασκείται η εξουσία αυτή. Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από τις παρατηρήσεις που παρατίθενται στα σημεία 101 έως 104 των παρουσών

⁵¹ Βλ., όσον αφορά το άρθρο 8 του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ, απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2012, Usha Martin κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (C-552/10 P, EU:C:2012:736, σκέψη 36 σε συνδυασμό με τη σκέψη 24).

⁵² Βλ. απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2012, Usha Martin κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (C-552/10 P, EU:C:2012:736, σκέψη 32).

προτάσεων, η εξ ύπαρξης είσπραξη των οριστικών δασμών επί των εισαγωγών οι οποίες αντιστοιχούν στην αναληφθείσα υποχρέωση που παραβιάστηκε έχει αναλογικό χαρακτήρα, λόγω της παραβίασεως της αναληφθείσας υποχρεώσεως από την επιχείρηση που την πρότεινε.

108. Εν κατακλείδι, από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει, πρώτον, ότι, υπό το πρίσμα της ερμηνείας που προτείνω στο σημείο 105 των παρουσών προτάσεων, εν προκειμένω, κατόπιν της ανακλήσεως της αποδοχής της αναλήψεως υποχρεώσεως που προτάθηκε από την Jiangsu λόγω της παραβίασεως της υποχρεώσεως αυτής, δεν υπήρξε αναδρομική εφαρμογή των οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ και αντισταθμιστικών δασμών. Επομένως, οι σκέψεις 129 έως 132, 138 και 141 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως πάσχουν πλάνη περί το δίκαιο και ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως της Επιτροπής και το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου αναιρέσεως του Συμβουλίου πρέπει να γίνουν δεκτοί.

109. Δεύτερον, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πάσχει πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφοι 1, 9 και 10, και του άρθρου 10 παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ, καθώς και του άρθρου 13, παράγραφοι 1, 9 και 10, και του άρθρου 16 παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων και για τον λόγο αυτό πρέπει να γίνει δεκτός και ο τρίτος λόγος αναιρέσεως που προβάλλει η Επιτροπή.

2. Επί των λόγων αναιρέσεως που αφορούν την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας

110. Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως που προβάλλει η Επιτροπή και το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου αναιρέσεως που προβάλλει το Συμβούλιο, τα θεσμικά όργανα βάλλουν κατά των σκέψεων 153 έως 158 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως με τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας που προέβαλε η Jiangsu κατά του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 1238/2013 και του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 1239/2013, κρίνοντας ότι οι εν λόγω διατάξεις δεν μπορούσαν να τύχουν εφαρμογής εν προκειμένω. Ειδικότερα, στη σκέψη 157 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο στήριξε την αποδοχή της ενστάσεως σε δύο επιχειρήματα, παραπέμποντας στη συλλογιστική που εκτίθεται στις σκέψεις 128 έως 140 της αυτής αποφάσεως.

111. Με ένα αρχικό επιχειρήμα, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι οι διατάξεις κατά των οποίων προβλήθηκε η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας δεν εμπίπτουν στις περιπτώσεις τις οποίες προβλέπουν οι διατάξεις που αναφέρονται στο σημείο 94 των παρουσών προτάσεων, οι οποίες διέπουν αποκλειστικά την επιβολή των δασμών αντιντάμπινγκ και των δασμών κατά των επιδοτήσεων που θα οφείλονταν ελλείψει αναλήψεως υποχρεώσεως η οποία εν τω μεταξύ παραβιάστηκε ή ανακλήθηκε. Συναφώς, ωστόσο, από τα σημεία 95 έως 99 των παρουσών προτάσεων προκύπτει ότι η ανάλυση αυτή του Γενικού Δικαστηρίου πάσχει, κατά τη γνώμη μου, πλάνη περί το δίκαιο. Επομένως, δεν μπορεί να στηρίξει την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας. Για τους ίδιους λόγους πρέπει επίσης να απορριφθεί το δεύτερο επιχειρήμα που εκτίθεται στην ίδια σκέψη της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και το οποίο αντλείται από την όλη οικονομία των βασικών κανονισμών. Το επιχειρήμα αυτό επίσης ερείδεται στην ανάλυση στην οποία προέβη προηγουμένως το Γενικό Δικαστήριο, η οποία πάσχει πλάνη περί το δίκαιο.

112. Αντιθέτως, φρονώ ότι, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, η εξουσιοδότηση θεσπίσεως των διατάξεων κατά των οποίων βάλλει η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας εμπίπτει στην εξουσία καθορισμού, με τον κανονισμό για την επιβολή των δασμών αντιντάμπινγκ ή των αντισταθμιστικών δασμών, των «λοιπών κριτηρίων» για την είσπραξη των δασμών αυτών, τα οποία προβλέπουν το άρθρο 14, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ και το άρθρο 24, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων, όπως οι διατάξεις

αυτές έχουν ερμηνευθεί από τη νομολογία⁵³.

113. Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως που προβάλλει η Επιτροπή και το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου αναιρέσεως που προβάλλει το Συμβούλιο πρέπει να γίνουν δεκτοί και ότι, ως εκ τούτου, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί στο σύνολό της.

VI. Επί της προσφυγής

114. Κατά το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Δικαστήριο μπορεί, σε περίπτωση αναιρέσεως της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου, να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς, εφόσον είναι ώριμη προς εκδίκηση.

115. Φρονώ ότι αυτό συμβαίνει εν προκειμένω. Ειδικότερα, από το σύνολο των ανωτέρω εκτιμήσεων και ιδίως από την ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 9, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ και του άρθρου 13, παράγραφοι 1 και 9, του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων την οποία πρότευνα στο σημείο 105 των παρουσών προτάσεων, προκύπτει ότι, αντιθέτως προς ό,τι έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως που προέβαλε πρωτοδίκως η Jiangsu, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1, 9 και 10, και του άρθρου 10, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ και του άρθρου 13, παράγραφοι 1, 9 και 10, και του άρθρου 16, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων και στηρίζεται στην ένσταση περί ελλείψεως νομιμότητας του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 1238/2013 και του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 1239/2013, πρέπει να απορριφθεί.

VII. Επί των δικαστικών εξόδων

116. Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως γίνεται δεκτή και το Δικαστήριο κρίνει το ίδιο οριστικά τη διαφορά, αποφαινεται επί των εξόδων. Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του ίδιου Κανονισμού, που εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του εν λόγω Κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεδομένου ότι η Επιτροπή και το Συμβούλιο ζήτησαν να καταδικαστεί η Jiangsu στα δικαστικά έξοδα, προτείνω στο Δικαστήριο να καταδικάσει την Jiangsu, ηττηθέντα διάδικο, στα δικαστικά έξοδα στα οποία η Επιτροπή και το Συμβούλιο υποβλήθηκαν τόσο πρωτοδίκως όσο και στο πλαίσιο της παρούσας αναιρετικής δίκης.

VIII. Πρόταση

117. Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, προτείνω στο Δικαστήριο να αποφανθεί ως εξής:

- Αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 8ης Ιουλίου 2020, Jiangsu Seraphim Solar System κατά Επιτροπής (T-110/17, EU:T:2020:315).

⁵³ Βλ., όσον αφορά το άρθρο 14, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ, απόφαση της 15ης Μαρτίου 2018, Deichmann (C-256/16, EU:C:2018:187, σκέψεις 57 έως 60).

- απορρίπτει την προσφυγή που άσκησε η Jiangsu Seraphim Solar System Co Ltd ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-110/17·
- καταδικάζει την Jiangsu Seraphim Solar System Co Ltd στα δικαστικά έξοδα στα οποία η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης υποβλήθηκαν τόσο πρωτοδίκως όσο και στο πλαίσιο της αναιρετικής δίκης.